Milliyet
ÇOCUK
5 Aralık 1977 ● Sayı 46 ● 6 lira

BU SAYIDA
ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI
BEN-HUR

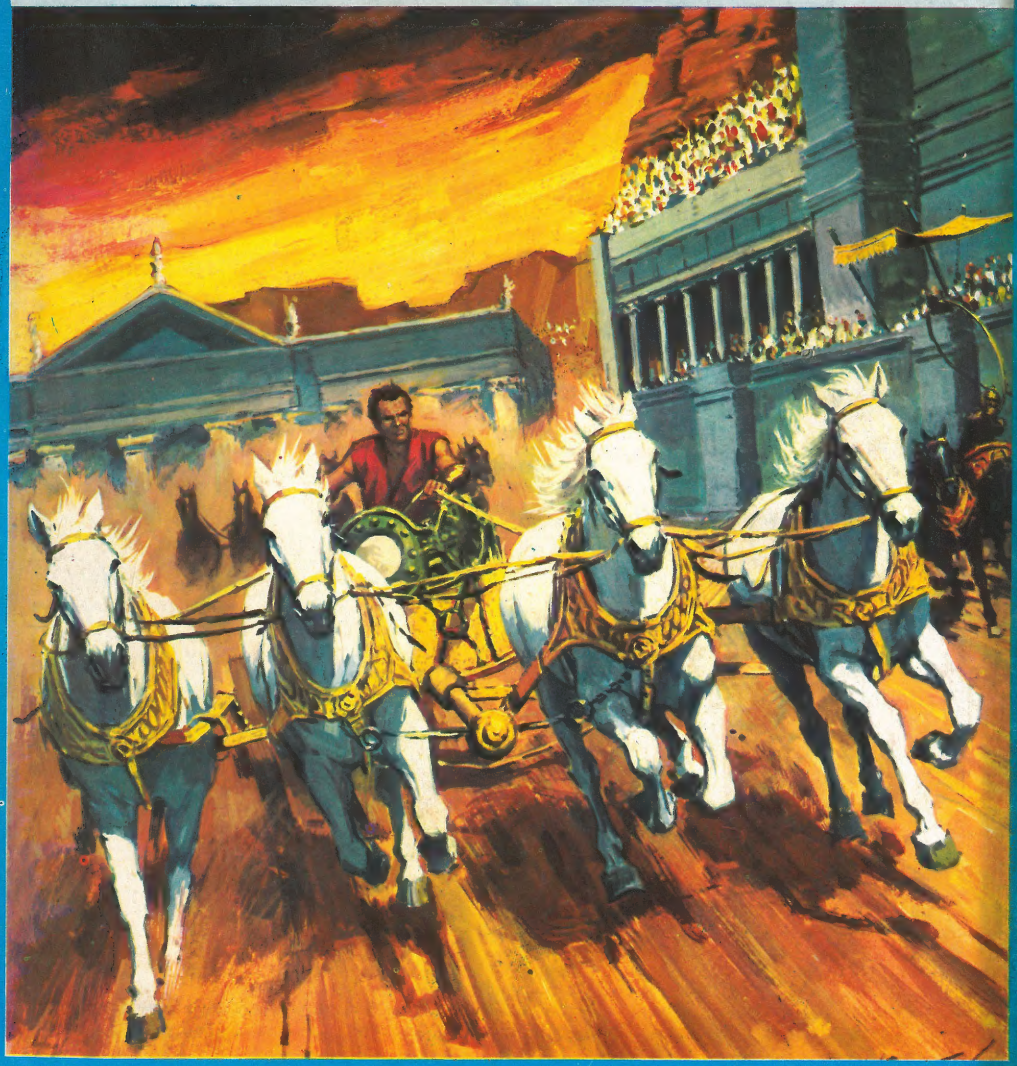

DERGİMİZİ 525 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) ..... 273 lira
6 aylık (26 sayı) ..... 136.50 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 525 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 46

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazi İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır.
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.

5 Aralık 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu — İstanbul

Abone koşulları
Yıllık : 273 TL.
Altı aylık 136,50 TL.
Yurt dışı
Yabancı ülkeler için
ayrıca posta ücreti
eklenir.

Ön kapak
BEN—HUR

Arka kapak
KÜBA

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın klasiği "Ben — Hur" sevgili okurlar. Yazarı da Lewis Wallace. Dünyanın yaklaşık bütün önemli dillerine çevrilmiş ünlü bir yapıtı sizlere sunabildiğimiz için çok mutluyuz. Birçok kere sinemaya da aktarılmış olan bu romanı da, daha önceki klasikler gibi, ilgiyle, severek okuyacağınıza inanıyoruz.

Bu haftaki öykümüz İbrahim Zeki Burdurlu'dan. 1922 yılında Burdur'da doğan yazar, ilkokulu ve ortaokulu burada okudu. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsünü bitirerek Türkçe öğretmeni oldu. Sivas'ta, Burdur'da, Kıbrıs'ta Türk dili ve edebiyatı öğretmenliği yaptı. Bugüne kadar birçok kitabı yayımlandı. "Toprak İnsanları", "Lefkoşa", "Atatürk'üm", "Nar Güzeli", "Güllü Padişah", "Üç Yumak", "Köroğlu Destanı" onun yayımlanmış kitaplarından.

Konuğumuz : Bedri Koraman. "Milliyet Gazetesi"nin ünlü ressamı ve karikatüristi. Çok yönlü bir sanatçı. Kitap kapakları da yapıyor. Birçok yarışmada derece almış. Onun çocukluk anılarını ilgiyle okuyacağınıza inanıyoruz.

"Ülkeler Ansiklopedisi"nde Küba var. Orta Amerika'da yer alan ve dünyanın sayılı şeker kamışı üreticilerinden olan bu ülkeye ait kısa bilgileri arka kapağımızda bulacaksınız.

Ünlü sporcuları tanıtmayı amaçladığımız "Kimlik Kartı" adlı dizimiz bu sayımızda da sürüyor. Galatasaray'da ve Milli Takımda birçok güzel maçlar çıkaran, şimdi ise Amerika'nın Cosmos kulubünde dünyanın ünlü futbolcularıyla top koşturan Yasin Özdenak var bu hafta...

"Mektup Arkadaşı" köşemize adreslerini, "Okurdan Okura" sayfamıza da çalışmalarını gönderen arkadaşlarımızdan bir dileğimiz var: Biraz sabırlı olsunlar... Öyle çok adres ve çalışma geliyor ki... Hepsini, geliş tarihine göre sıraya koyuyoruz; sırası gelince de yayımlıyoruz. Bu arada geçen haftalarda sizlere ilettiğimiz bir başka dileğimizi de yineleyelim: "Okurdan Okura" sayfamıza gönderdiğiniz karikatürleri mürekkepli ya da tükenmez kalemle çizip bize yollayın. Biz de yayımlayalım, olmaz mı?

Bu haftalık bu kadar sevgili okurlar. Gelecek sayımızda buluşuncaya dek hepinize iyi günler. Hoşça kalın.

UZAY ÇOCUKLARI

MERİHTEN SALDIRANLAR

MIS TIC

GAZETE

BİR BANKA UZAYA FIRLATILDI..

ALÇAKLAR.. BEN ONLARA MERİHE GİTMELERİNİ EMRETMİŞTİM!... UZAYA BANKA KAÇIRMALARINI DEĞİL...

UZAYDA PARAYI NE YAPABİLİRLER? HARCAMAK İÇİN YERYÜZÜNE DÖNMELERİ GEREK.. DÖNDÜKLERİ ZAMAN DA ONLARA DÜNYAYI DAR EDECEĞİM!...

OYSA ONLARIN DÜNYASI ÇOKTAN DARALMIŞTI... GÖKTAŞI, YENİ DÜNYALARIYDI ARTIK...

HEEY! NEREDEYİZ BİZ?

BOŞLUKTAYIZ!

ATMA.. BOŞLUKTA OLSAK DÜŞERDİK... HİÇ İNSAN BOŞLUKTA DURABİLİR Mİ?

DURMUYORUZ BAYLAR BOŞLUKTA GİDİYORUZ!

HEEY! ŞURAYA BAK!...

AAA! O KARŞIDAKİ TOPARLAK ŞEYİ BİR YERLERDEN ANIMSIYORUM!...

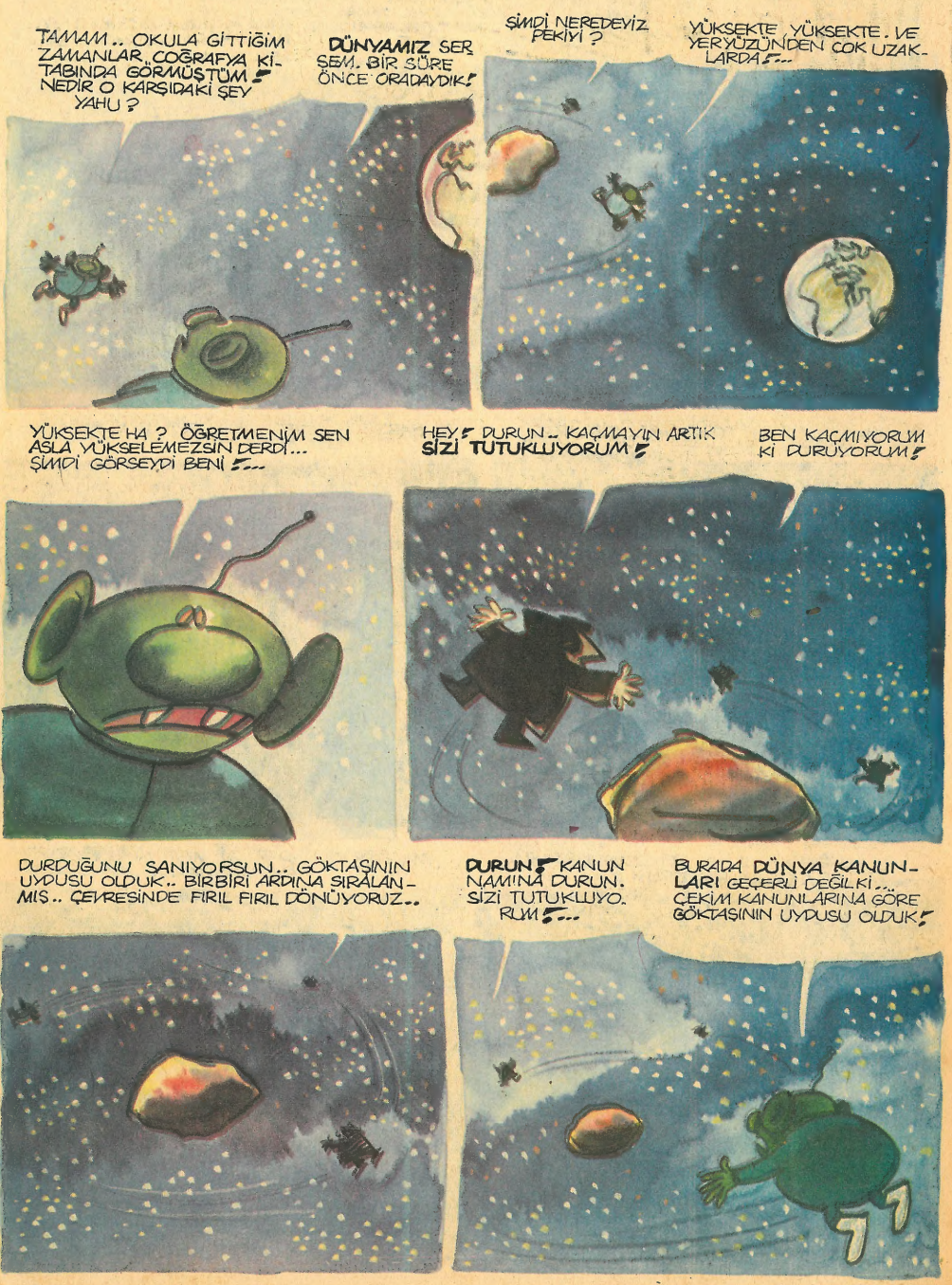
TAMAM.. OKULA GİTTİĞİM ZAMANLAR COĞRAFYA KİTABINDA GÖRMÜŞTÜM! NEDİR O KARŞIDAKİ ŞEY YAHU ?
DÜNYAMIZ SER ŞEM. BİR SÜRE ÖNCE ORADAYDIK!
ŞİMDİ NEREDEYİZ. PEKİYİ ?
YÜKSEKTE YÜKSEKTE. VE YERYÜZÜNDEN ÇOK UZAKLARDA!...
YÜKSEKTE HA ? ÖĞRETMENİM SEN ASLA YÜKSELEMEZSİN DERDİ... ŞİMDİ GÖRSEYDİ BENİ!...
HEY! DURUN.. KAÇMAYIN ARTIK SİZİ TUTUKLUYORUM!
BEN KAÇMIYORUM Kİ DURUYORUM!
DURDUĞUNU SANIYORSUN.. GÖKTAŞININ UYDUSU OLDUK.. BİRBİRİ ARDINA SIRALANMIŞ.. ÇEVRESİNDE FIRIL FIRIL DÖNÜYORUZ..
DURUN! KANUN NAMINA DURUN. SİZİ TUTUKLUYORUM!...
BURADA DÜNYA KANUNLARI GEÇERLİ DEĞİL Kİ... ÇEKİM KANUNLARINA GÖRE GÖKTAŞININ UYDUSU OLDUK!

DÜNYADA DA YER ÇEKİMİ KANUNU VAR!...

BURADAKİ FARKLI İSTESEK TE DURAMAYIZ!...

KAÇMAYIN! ÖLÜNCEYE KADAR KOVALIYACAĞIM SİZİ!...

BANA KALIRSA, ÖLDÜKTEN SONRA DA KOVALAYACAKSIN.. BİNLERCE YIL BU GÖKTAŞININ UYDUSU OLARAK KALACAĞIZ!

BU SIRADA UZAYDA TANIDIĞIMIZ BİR ARAÇ YOL ALIYORDU...

NE HABER MANTAR? GEZEGENİMİZİ BULABİLECEK MİYİZ?

ŞU İLERİDE BİZİMKİNE BENZEYEN BİR GÜNEŞ VAR! ORAYA GİDİYORUM!...

MANTAR O KADAR DALMIŞTI Kİ GÖKTAŞINI ALGILAYAMADI..

AH BAŞIM!

NE OLDU MANTAR?
DIKKATSİZLİK PROFESOR.. SİZİNLE KONUŞURKEN GÖKTAŞINI ALGILAYAMADIM.
SEN SAĞLAM ARAÇSIN. GÖKTAŞI NEKİ. GÜNEŞE BİLE ÇARPSAN BİR ŞEY OLMAZSIN!
BOŞ BULUNMADIĞIM ZAMAN ÖYLE.AMA BU KEZ BOŞ BULUNDUM!
RADAR SİSTEMİMDE BİR GARİPLİK VAR! ÖNÜMÜZDEKİ KIRMIZI GEZEGENE İNECEĞİM..
MANTARIN TEPESİNDEKİ ÜÇ TEL ONUN ALGILAMA ARAÇLARIDIR.. BU TELLERE SARILAN ÜÇ KİŞİ RADAR SİSTEMİNİ ETKİLEDİ...
HEEY! GENE NE OLDU BİZE?
BU KEZ DE ŞU GARİP ARACA TAKILDIK!
AMA BU BİR UÇAN DAİRE
E.. EVET! BİR UÇAN DAİRE!...

BU DA BİZİMKİLER GİBİ PALAVRADIR..

BU, TAHTADAN DEĞİL! ÜSTELİK UZAYDA GİDİYOR!

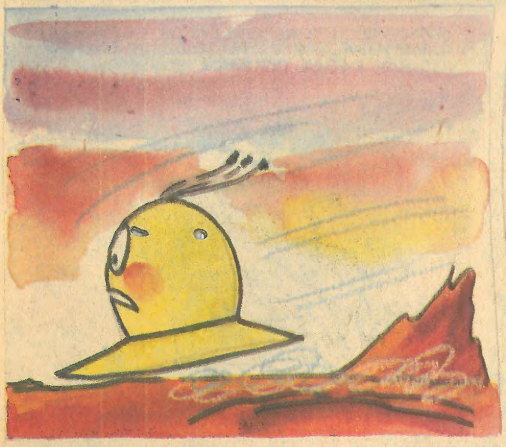

HAYDİ ARKADAŞ TOPARLAN KAÇIYORUZ!

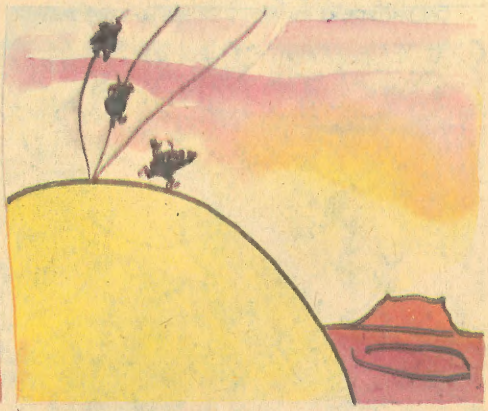

HEEY! DURUN. KAÇMAYIN SİZİ TUTUKLAYACAĞIM

ONLAR BİRBİRLERİNİ KOVALARKEN **UZAY** ADAMLARI DÜNYAYA DÖNMEYE HAZIRLANIYORLARDI..

DÖNÜŞ ZAMANI GELDİ.. MERİHTE KİMSEYİ BULAMADIK!

EVET! İNSANSIZ BİR GEZEGEN HİÇ ÇEKİLMİYOR...

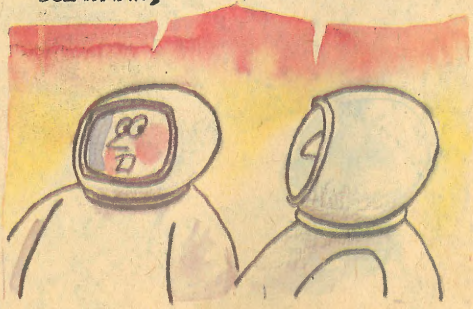

KALABALIK CADDELERDE DİKKATSİZ KİŞİLERİN YÜRÜRKEN ÇARPMALARINI BİLE ÖZLEDİM...

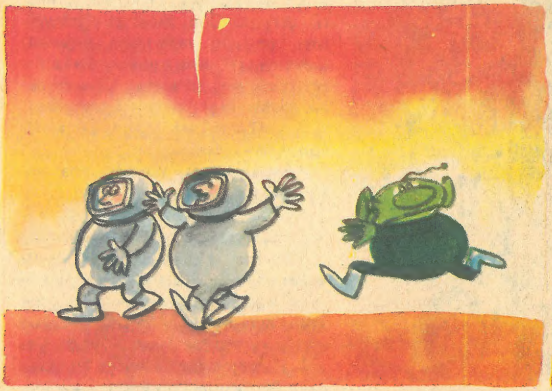

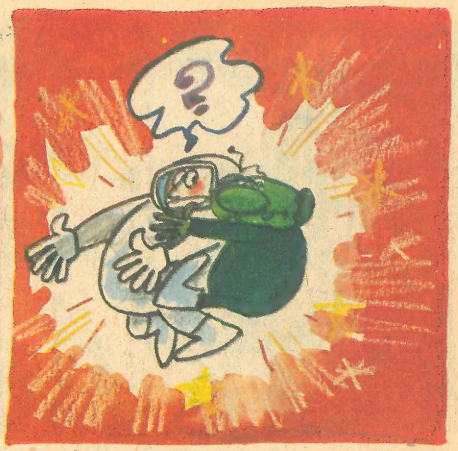

ÖNÜNE BAKSANA SERSEM!

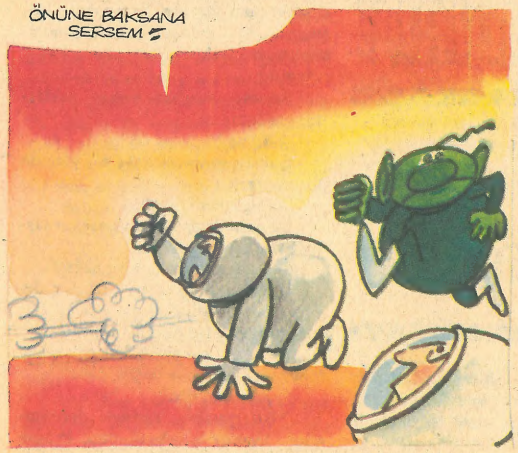

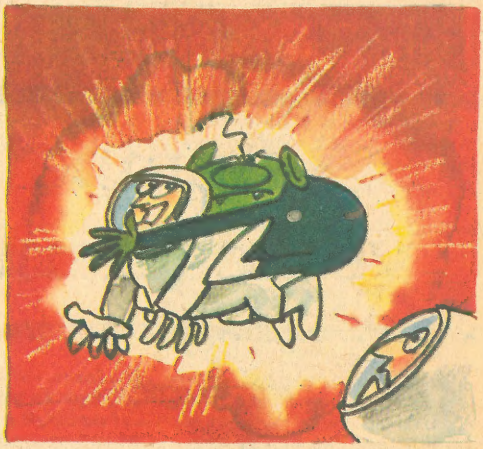

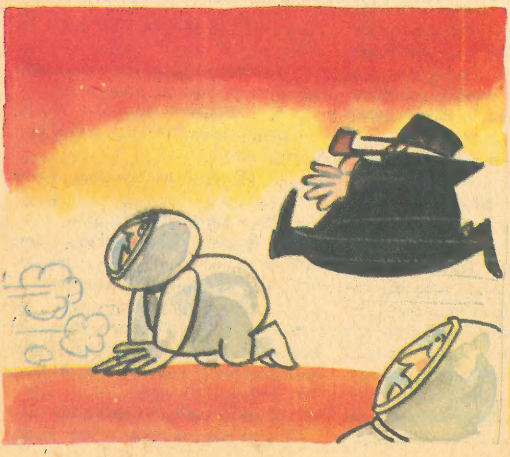

DURUN KANUNDAN KAÇILMAZ... DURUN!

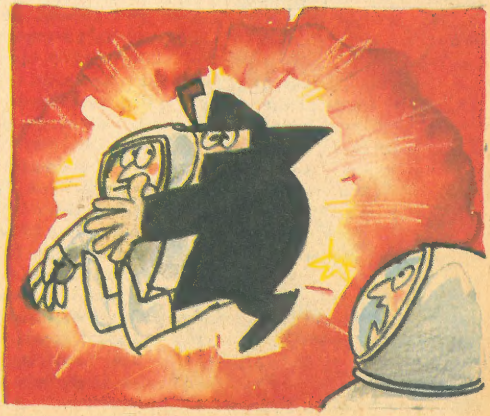

İBRAHİM ZEKİ BURDURLU

pembe yeldeğirmeni

Küçükken benim hiç oyuncağım yoktu. Annem de babam da bana hiç oyuncak almadılar. Neden almazlardı?.. Bu soruyu yanıtlayamıyorum. Çünkü babam, bana oyuncak alabilecek kadar kazanıyordu.

Biz, mahallemizin, sokağımızın çocukları, Ahmet, Abdullah, Süleyman ben oyuncaklarımızı kendimiz yapardık. Ağaç dalları, tahtalar, bez parçaları, tenekeler, küçük kutular bizim ellerimizde canlı birer oyuncak olurdu. Dörder teker bulur, araba yapar, yokuşlardan kayardık. Uzun deyneklere uzn çiviler çakar, cambazlar gibi onlara basarak yürürdük sokak sokak.

Evimizin küçük bahçesi ve komşularımızın hiç kullanmadıkları karanlık ambar işimize yarardı. Arkadaşlarımla buralarda hem oynar, hem de düşlere dalardık. Ambarın duvarlarını resimlerle süsler, orayı çok büyük bir salon gibi görürdük.

arkadaşlarım çok iyi çocuklardı. Hele Ahmet... Çok sessiz, uslu, ne dersem hemen yerine getiren çok tatlı bir arkadaştı. En çok Ahmet'le oynardık.

Bir gün, Ahmet, bizim bahçeye bir büyük topla geldi. Bu, açık mavi bir toptu. Öyle güzel zıplıyordu ki... Oynadık saatlerce. Eğlendik akşama değin. Eğlendik, oynadık ama benim içimde bir şeyler kırılır gibi olmuştu. Ahmet'in bizim elimizden çıkmayan bir topu olsun da benim hiç olmasın...

İkide bir Ahmet :

— Teyzem, bunu İstanbul'dan getirdi, diyordu.

Topta gözüm kalmıştı. Ne yumuşak, ne sertti. Tam elimize göreydi. Onunla günlerimizi geçiriyorduk. Artık bizim ambar bir spor kulübünün yönetim yeri durumuna gelmişti. Bu kez duvarlara, sporcuların resimlerini asmıştık. Bizim bezlerden, çaputlardan diktiğimiz, içlerine kumaş kırıntısı doldurduğumuz toplar, karanlık köşelerde duruyordu.

O günlerde, annem, babamla konuşurken "bayram..." demeye başlamıştı. Bana ayakkabı ısmarlanmıştı kunduracıya, gidip ayağımın ölçüsünü vermiştik. İşte o gün babamla çıkmıştık çarşıya. Elim, babamın elindeydi. Ben, çarşının yollarından geçerken durmadan iki yana bakıyor, dükkânların camlarının arkalarındaki oyuncakları gözden geçiriyordum. Babam da:

— Ağız ayırma oğlum, çabuk ol, işimiz var!.. diyordu.

Ayakkabıcıdan dönerken, babam, bir bakkala girdi. Bana :

— Burada az bekle beni! dedi.

Kaldırıma çıkıp bakkalın yanındaki dükkânın büyük camekânından eşyaları gözlemeye başladım. İşte bu sırada, o mağazadan, bir küçük çocuk çıktı, arkasından da annesi. Çocuğun elinde kırmızı bir oyuncak vardı. Çocuk, bana çok güzel görünen bu oyuncağın burgusunu kuruyor, o kurarken, o şeyin kule gibi yerinin pervanesi dönüyordu. O kuruluşun sesine bayılıvermiştim. Bu tatlı ses, kırt... kırt...kırt... ediyordu.

Hemen çocuğun yanına yaklaştım, sordum :

— Bu ne ?..

Çocuk, sevinerek, gülerek, yerinde duramıyarak :

— Değirmen!.. dedi.

Bu nasıl değirmen diye şaşkın şaşkın bakarken, annesi :

— Yeldeğirmeni!... diye bağırdı.

Onlar uzaklaşırken, gözlerim değirmenle gitmişti. Hele onun sesi... Çocuğun arkasından özlemle baktım.

Bu sırada babam, bakkaldan çıktı, fileye bir şeyler koymuştu, bana:

— Haydi!... dedi.

Yürüyemedim. Yerimde duruyordum. Ayaklarım işlemiyordu. Babam döndü :

— Oğlum yürü, duymadın mı beni ?..

Adımlarımı atamıyordum. Yanıma geldi :

— Ne oldu sana ?...

Susuyordum. Babam sesini yükseltti, sertçe :

— Oğuz, bana bak sen, haydi marş!..

İşte o zaman dilim açıldı :

— Babam, şaşkın şaşkın yüzüme bakıyordu, ben yine :

— Şu dükkâna girsek ya baba !..

O güne değin babama böyle bir şey söyleyememiştim. Beni bir söyleten vardı. Korkmuyordum da. Yeldeğirmeninin sesi kulaklarımdaydı: Kırt, kırt, kırt...

Babam, elindeki fileyi öteki eline aldı, yüzü karmakarışıktı, bana, gözle-

rimin içine bakıyordu. Ben bir kez daha yineledim :

— Neden giremezsin baba bu dükkâna ?...

Babam, eğildi :

— Girelim haydi be!... dedi.

Girdik. Sesimi çıkarmadan raflarda dizili sarılı, mavili, pembeli, yeşilli yeldeğirmenlerine işaret ediyordum. Babam, söyleniyordu :

— Söyle oğlum ne istiyorsun ?..

Mağazanın satıcısı atıldı öteden :

— Mevlit Bey anlamadınız mı, bu küçük delikanlı sizden, şu yeldeğirmenlerinden istiyor.

Babam, şaşırmıştı. Bu sırada, uzun boylu satıcı, bir değirmeni almış, bana uzatmıştı. Öyle bir kapış kaplamıştı ki değirmeni. Hemen burgusunu çevirip kurmaya başladım. Pervane dönüyordu. Benim için pervane pek önemli değildi. En çok hoşlandığım kuruluşun sesiydi: Kırt...kırt...kırt... Babam, bana bakıyor, ben gözlerimi oyuncaktan ayıramıyordum. Babam:

— Oğuz, sen hiç oyuncak istemezdin, bu iş de nereden çıktı, derken, dükkânın sahibi yaklaştı yanımıza :

— Mevlit Bey, al canım bunlardan bir tane oğlana, çocuk bayram etsin!..

Babam sordu :

— Parası ne kadar ?..

— Çok değil canım, on beş lira...

Babam, elini uzattı, oyuncağı almak istedi. Kucaklamıştım onu, vermedim, arkama döndüm.

— Ver oğlum onu amcana, sonra alırız, bak yanımda on beş liram da yok!...

Dükkâna, birkaç alıcı daha girince ben iyice güçlenmiş, oyuncağı ne babama, ne de dükkâncıya veriyordum. Satıcı :

— Dostum Mevlit, al sen oyuncağı, kıra çocuğu, sonra verirsin parasını, kaçıyor mu!... dedi.

Sevinçten yüzümün yandığını duydum. Ama babam, onu benden alıp masaya koymak istiyordu. Büzülmüş, değirmeni kucağıma iyice saklamış, yere çömelmiştim. Dükkânci, bir kez daha yüksek sesle :

— Mevlit Bey kardeşim, al şunu çocuğa, bak ne kadar istiyor, kırma küçüğü canım!..

En sonunda babam, pembe yeldeğirmeninialdı bana. Dışarı çıktık. Koşuyordum. Ayaklarım açılmıştı. Gülüyordum. Öyle sevinçliydi ki... Artık hem Ahmet'e, hem de öteki arkadaşlarıma gösterebilirdim değirmenimi.

Sokağımıza bir kurumla, bir çalımla girdim. Neredeyse küçük sokağa sığmayacaktım. Çevremi saran çocuklar, elimdekine merakla bakıyorlardı. Ben, burguu çeviriyor, pervaneyi döndürüyor, sanki küçük pervanenin ince yelleriyle göklere uçuyordum.

Anne, babama :

— Buna hiç on beş lira verilir mi? diyordu. Ben, hiç bir şey duymuyordum. Elimdeki pembe yeldeğirmeninin kırt...kırt...kırt... sesleriyle doluyor, doluyor, boşalıyordum.

O günden sonra, Süleyman'ın da küçük bir kamyonu oldu. Bir top, bir değirmen, bir kamyon... Oyunlarımızın tadı değişmişti. Ambaramızın içi sanki büyülenmişti. Hem yüreklenmiş, hem sevildiğimizi anlamış, hem de mahallenin çocukları arasına bir önemli yerimiz olmuştu.

Aradan ne kadar geçti bilmiyorum. Bir gün, ambarda oynarken, korkunç sesler duyduk. Kulaklarım deliniyordu sanki. Yer yerinden oynamıştı. Her yer sallanıyordu. Biz de sallanıyorduk. Hemen bahçeye koştuk. Bir de ne görelim. Annem, yalın ayak koşuyor... Arkamızdan da bizim ambar çatırdayarak yıkılıyordu. Annem, toz duman arasından :

— Oğuz!...Oğuz!.. diye bağırıyordu.

Anneme sarıldım. Çevreden bağırmalar, incelemeler geliyordu. Uzakta, sokağın başında, babamın sesi çınlıyordu :

— Oğuz!... Aysel!..

Babam, yüzü sapsarı geldi, annemi, beni kucakladı :

— Sağsınız ya !...

Deprem, kentimizi ve bizim düşlü evrenimizi yıkıp geçti. Her gün, sallanıyorduk. Değirmenim, ambarda, merteklerin, tahtaların arasında kalmıştı. Yardıma gelenler, inilti gelen yerleri açıyorlar, komşularımızı kurtarıyorlardı. Bir yandan onlara acıyor, bir yandan da çok geç kavuşabildiğim oyuncağım düşünüyordum. Kırılmıştır o... Ezilmiştir... Ne pervanesi, ne burgusu kalmıştır... Ahmet'in topu, Süleyman'ın kamyonu da oradaydı. Topa, belki bir şey olmamıştır ya... Kamyon da ezilmiştir, diyorduk. Sık sık sallandığımız için yıkılan, biçimi bile kalmayan ambara yaklaşamıyorduk.

Babamın getirdiği çadırı bahçemize kurmuş, birkaç hasır, kilim bulup çadırın içine yerleşmiştik. Dağıtılan zeytinleri, ekmekleri yiyorduk. Annem ara ara duvarları çatlayan evimize gidiyor, tencere, tabak getiriyor... Sonra da kuru fasulye, nohut, mercimek, bulgurdan bize yemek yapıyordu.

Ama ben, bütün bu olanların üstünde değirmenimi düşünüyordum.

Bir iki gün sonra, ellerinde kazmalar asker amcalar geldiler. Bizim komşunun ambarını da kazdılar. Biz çocuklar, hiç sesimizi çıkarmadan seviniyorduk. Onlar, oradabir insan var mı diye merak ediyorlardı.

Hepimiz asker amcalara yardım ettik. Kerpiçleri taşıyor, ağır olmayan mertekleri uzaklara atıyorduk. Damın toprakları temizlendi, kalın, çivili mertekler yana çekildi. Ne görelim!... Bizim boş sandık ters dönmüş, yanındaki oyuncaklarımız kaybolmuş. Ahmet, coşkuyla bağırdı :

— Durun asker amcalar !..

Askerler durdular. Onlar, halâ orda bir can arıyorlardı. Biz hepimiz sandığa doğru yavaş yavaş yürüdük. Kaldıramıyorduk. İriyarı bir asker amca geldi, sandığı tuttu :

— Ne var bunun içinde ?... dedi.

Ben bağırıyordum :

— Aman amca, yavaşça kaldır!...

Askerler, sağlam sandığı kaldırdılar. Bir de baktık ki bizim oyuncaklar sandığın altında sapasağlam duruyorlar. Birbirimize sarıldık, askerlerin ellerini öptük. Onlar, bize bakıyorlar, gülüşüyorlardı.

Değirmenimi kurarak çadırımıza koşuyordum.

Resim : Mehmet Sönmez

YUKİ TİYATROSU

Önce kulaklarıma inanamadım. Bir kez daha sordum :

"— İyice anlayamadım? Ne kuracaksınız?"

"— Tiyatro kuracağız, tiyatro! Bizim oturduğumuz çevrenin yakınlarında hiç tiyatro yok. Oysa tiyatro, uygar kişi için bir gereksinme. Öyle değil mi? Bizim çevrede oturanların tiyatroya gitmesi, kısa da olsa bir yolculuk gerektirdiğinden, ben Yuki ve arkadaşlarım, tiyatroyu komşularımızın ayağına getireceğiz."

"— Ve bu tiyatronun adı: Yuki Tiyatrosu olacak. Öyle mi?"

"— Tabiiiiii! Zaten ismimi herkes biliyor. Ün yapmış bulyim. Bu bakımdan, tiyatronun reklâmı kendiliğinden oluşacak. Ondan sonra, ben yaradılıştan sanatçıyım. Böyle olduğum için de, hem yapıtların baş rollerini ben oynayacağım, hem sanat yönetmenliğini ben yapacağım. Tabii oyunların çoğunu da ben yazacağım."

"— Yuki! Sana birşey söyliyeyim mi? Herşey bir yana, şu, alçakgönüllülüğüne hayranım."

"— Ö da yaradılış meselesi. Ne yapayım yani? Durup dururken, kendime övgüler döktürecek değilim ya? Alçakgönüllü olduğum kuşku götürmez."

"— Affedersin ama, demindenberi sayıp döktüğün özdeğerler, kendini övmek değildi de neydi?"

"— Bazı doğal yeteneklerimin anımsatılmasıydı."

"— Neyse! Gelelim şu Yuki Tiyatrosu'na... Böyle bir girişim, sağlam bir kadro ister."

"— Bizim kadromuz tamam! Kadro sorunumuz yok!"

"— Kadroyu kimler oluşturuyor? Öğrenebilir miyim?"

"— Tabiiiiii! Şişko Nuri, bir; Tombik Can, iki; Aferin Necdet, üç; Köstebek Hüsnü, dört; Salça Stelyo, Beş; ondan sonracıma söyliyeyiiiim..."

"— Dur, dur! Çeneni yorma! Yani kısacası, senin bilinen arkadaşlar gurubu?.."

"— Ne o? Beğenemedin mi?"

"— Beğenmesine beğendim de, arkadaşlarının tiyatroculuk yönlerini bilmiyordum."

"— Ne diyorsun sen? Her biri ayrı ayrı bir sanat güneşi. Fakat bu yetenekleri içlerine gömülü kalmış. İşte ben, arkadaşlarımın içlerine gömülü kalmış sanat güneşini, pırıl pırıl bir aydınlıkla ortaya çıkaracağım."

"— Pek güveniyorsun kendine?"

"— Şey! Lâf aramızda, pek güvenmiyorum ama, tiyatroyu kurmaya karar verdik bir kere. Geri dönemeyiz ki?"

"— Salonunuz var mı?"

"— Var! Tombik Can'ların evinin bodrumu. Orayı topladık, süpürdük, temizledik. Bir köşesini sahne yaptık. Eski kumaşlardan perde uydurduk. Oyun geceleri, kahveci Rıza amca bize ödünç iskemle verecek. Bütün hazırlıklar tamam."

"— İlk oynayacağınız piyesin adı nedir ?"

"— Ne sen sor, ne ben söyliyeyim!"

"— Nesi güzel?"

"— Piyesin ismi işte. Demin söyledin ya?"

"— Ben sana piyesin adını söylemedim canıım. Yani ilk oyunun adını ne sen sor ne ben söyliyeyim demek istedim."

"— Neden?"

"— Daha piyesi yazamadım ki!"

"— Ne zaman giriştin bu işe?"

"— Üç hafta önce."

"— Peki! Piyesi hangi bölüme kadar yazdın ?"

"— Doğrusunu istersen, ben ancak perde aralarını yazabildim. Hani gazoz falan içmeye dışarı çıkarlar ya?"

"— Yuki, perde aralarını hazırlamak uğraş istemez ki?"

"— Nasıl istemez? Perde aralarında gazozları ben satacağım. Az uğraş mı bu?"

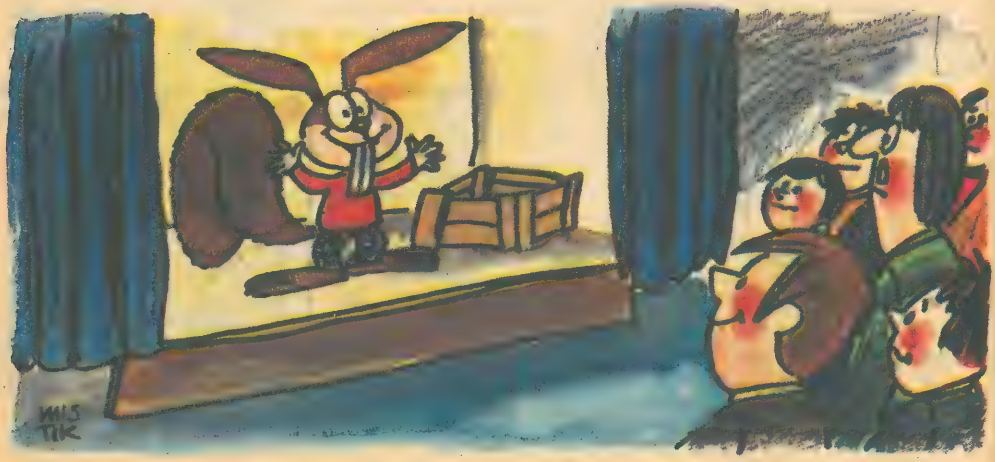

"— Kuzum sen sanat mı yapıyorsun? Ticaret mi yapıyorsun?"

"— Ben mi? Ben sanatın giderlerini karşılamak için, gazoz yoluyla gelir sağlıyorum."

"— Sizin tiyatro, gazoz satışından kazanılacak parayla yaşayacaksa, durum umutsuz."

"— Öyle demeeeeeeee! Tiyatro'ya giriş bedava değil ki?"

"— Nasıl bedava değil? Yasal işlemleri tamamlamadan bilet satamazsınız ya?"

"— Biz bilet satmıyacağız. Tiyatromuza gelenler, çabalarımızı sürdürmemize yardımcı olacak armağanlar getirecekler."

"— Ne gibi?"

"— Evde kullanılmayan eşyalar, vazolar biblolar tablolar, eski giysiler gibi..."

"— Yuki aklıma ne geldi biliyor musun?"

"— Ne geldi?"

"— Keşke şu tiyatronun adını 'Bit Pazarı Tiyatrosu' koysaydınız..."

"— Aklınla bin yaşa e mi?"

"— Ne oldu? Ne yaptım ben?"

"— İlk piyesimizden söz ediyordun ya? İşte! İlk oyunun adını buldun!"

"— Neymiş?"

"— Pazar Tiyatrosu!.. Zaten yalnız pazar günleri oynayabiliriz. İlk piyesin adı 'Pazar Tiyatrosu' olursa, birçok nokta kendiliğinden açıklığa kavuşacak..."

"— Peki ne zaman yazacaksın?"

"— Neyi ne zaman yazacağım?"

"— Piyesi canım!"

"— Haaaaaaa! İlk oyunu yazmaya gerek yok! Oyuncular sırayla sahneye çıkar, kuruluşumuzu müjdeler, amaçlarımızı açıklar, sonra da seyircileri güldürecek bir öykü anlatır."

"— İlkokul gösterisi gibi birşey olmaz mı?"

"— Olmaaaaaaaz! Bizim çocukların ne hünerleri var, sen bilmezsin..."

"— Ne hünerleri var?"

"— Örneğin Şişko Nuri, kızarmış bir tavuğu bacağından tutar ve ağzından hiç çıkarmadan üstünde ne kadar et varsa yer bitirir, sade kemikleri kalır. Sonra Aferin Necdet, tepe üstü dikilip duvara yaslanır, kamışla burun deliğinden ayran içerken, ıslıkla İzci marşı'nı çalar... Ondan sonra....."

"— Dur Yuki, dur! Sizin ilk gösteri galiba bir sirk havasında geçecek. Bari anlatmada, kendim görüp keyiflenyim.

İşte böyle çocuklar. Bu yazım, eğlenceli bir serüvenin önsözü gibi oldu. Biraz kuru ve şakası az.

Fakat Yuki Tiyatrosu'nun ilk gösterisini gelecek hafta sizlere anlatırken, sanırım, bol bol kahkaha atacaksınız.

KIYILAR

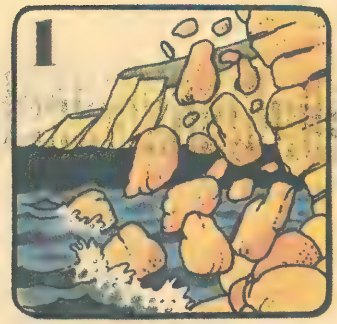

Dalgalar kıyıdaki kayaları aşındırır. Zamanla parçalar koparıp denize sürüklerler.

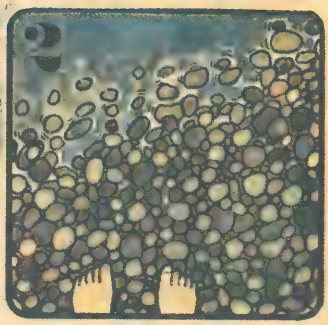

Küçük kayalar birbirlerine sürte sürte ufalanırlar. Kıyıdaki çakılları oluştururlar.

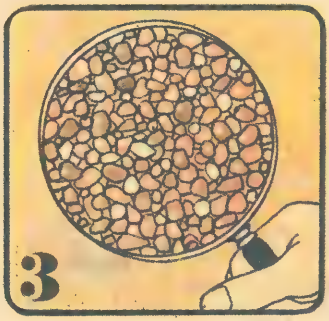

Kum tepeciklerinin üzerleri büyük taşlarla kaplıdır. Bunları deniz sürükleyemez.

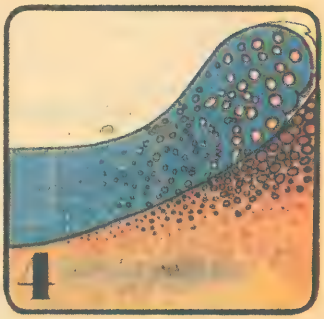

Gelgit süresince sular altında kalan birçok taşlar, sonradan su yüzüne çıkarlar.

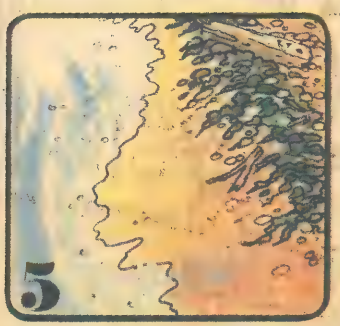

Deniz toprakları sürükler. Bunun önünü almak için kıyılara duvarlar yapılmıştır.

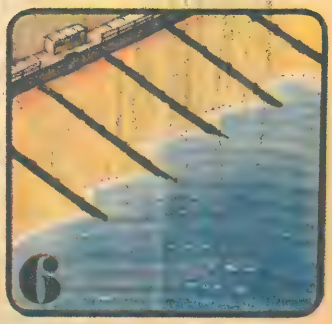

Kumlar ufalanmış parçalardır. Bunlardan yumuşak olanları eriyerek çamur olur.

Pembe Panter

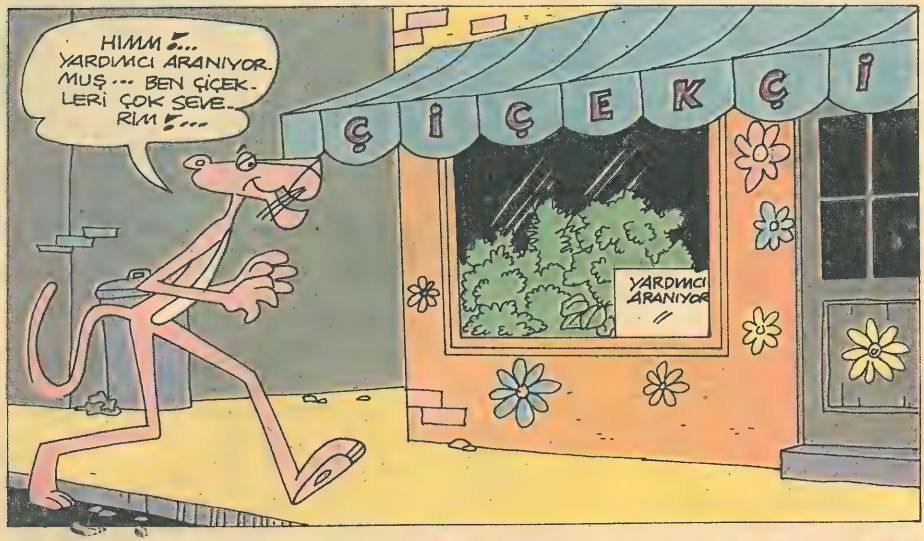

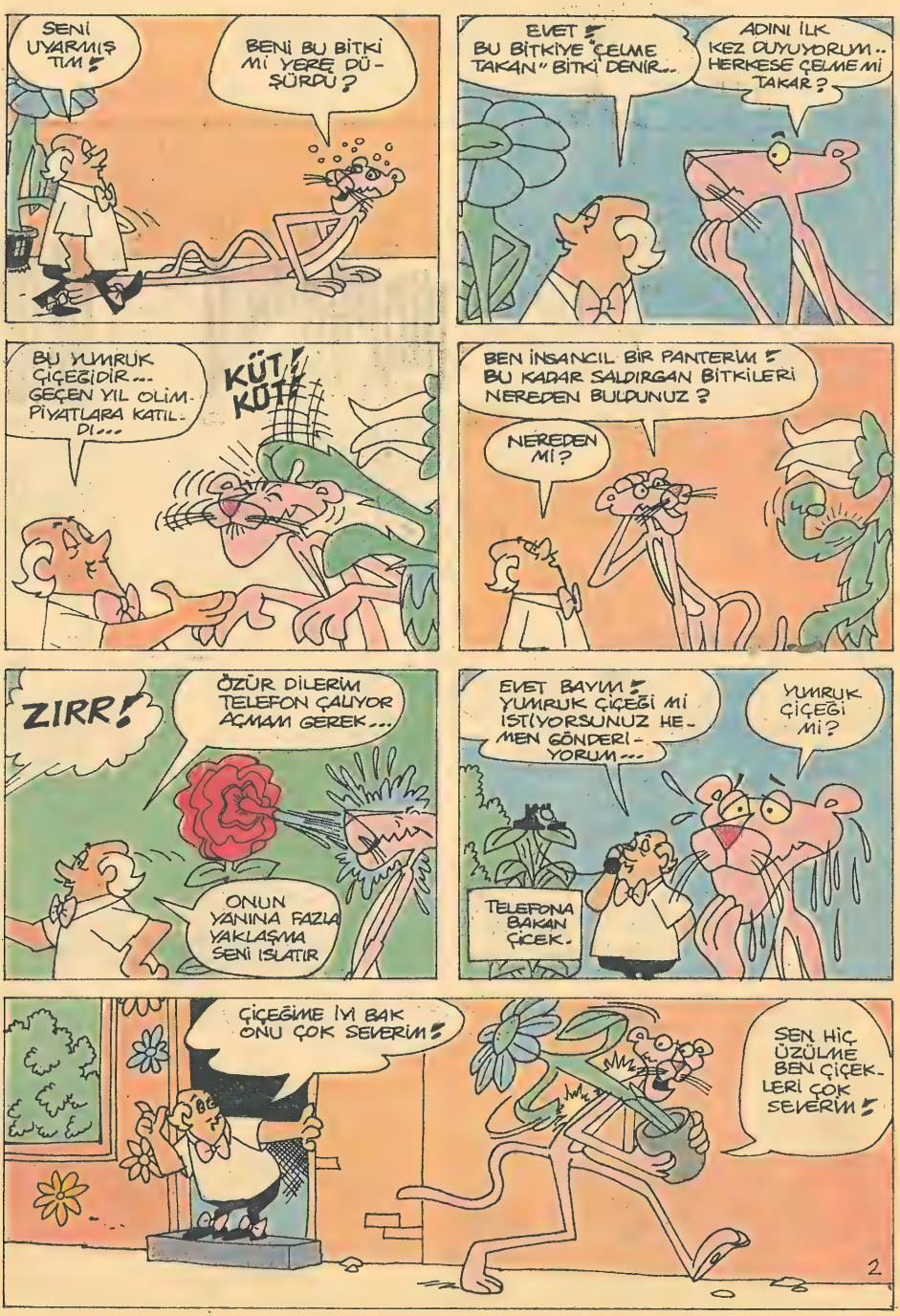
SENİ UYARMIŞ TIM!
BENİ BU BİTKİ Mİ YERE DÜŞÜRDÜ?
EVET! BU BİTKİYE "ÇELME TAKAN" BİTKİ DENİR...
ADINI İLK KEZ DUYUYORUM.. HERKESE ÇELME Mİ TAKAR?
BU YUMRUK ÇİÇEĞİDİR... GEÇEN YIL OLİMPİYATLARA KATILDI...
KÜT! KÜT!
BEN İNSANCIL BİR PANTERİM! BU KADAR SALDIRGAN BİTKİLERİ NEREDEN BULDUNUZ?
NEREDEN Mİ?
ZIRR!
ÖZÜR DİLERİM TELEFON ÇALIYOR AÇMAM GEREK...
ONUN YANINA FAZLA YAKLAŞMA SENİ ISLATIR
EVET BAYIM! YUMRUK ÇİÇEĞİ Mİ İSTİYORSUNUZ HEMEN GÖNDERİYORUM...
YUMRUK ÇİÇEĞİ Mİ?
TELEFONA BAKAN ÇİÇEK.
ÇİÇEĞİME İYİ BAK ONU ÇOK SEVERİM!
SEN HİÇ ÜZÜLME BEN ÇİÇEKLERİ ÇOK SEVERİM!
2

SEN HİÇ YORULMAZ MISIN? SABAHTAN BERİ SIRTIMA VURUP DURUYORSUN!
AY! YAVAŞ OL BİRAZ...
PAT PAT

KIZIYORUM AMA, USLU OL!
ZIRR!

BU ÇİÇEĞİ SİZ Mİ İSTEDİNİZ?
EVET BEN İSTEDİM İÇERİ GEL!

BEN BOKSÖRÜM AMA KENDİME RAKİP BULAMIYORUM. ONUN İÇİN BU ÇİÇEĞİ ALDIM!
BOKSÖRLER KULÜBÜ
KÜÜT
OF! BENİ YERE YIKTI...
GÜÜM!

ÇOK İYİ YUMRUK ATIYOR ARKADAŞLAR ÇOK SEVİNECEKLER!
GÜZEL!
GÜÜM!

BENİ İZLEMEYE GELİN, BEKLERİM!
TEŞEKKÜRLER GELİRİM!
PAAT!

İŞTE PARALARI GETİRDİM PATRON... SİZİN BÜTÜN BİTKİLERİNİZ BÖYLE SALDIRGAN MI?
OH! TABİ Kİ HAYIR
3

BENİM ÇİÇEKLERİM ÇOK İNSANCILDIR
ÖYLE Mİ? BENİ ONLARLA TANIŞTIRSANA!

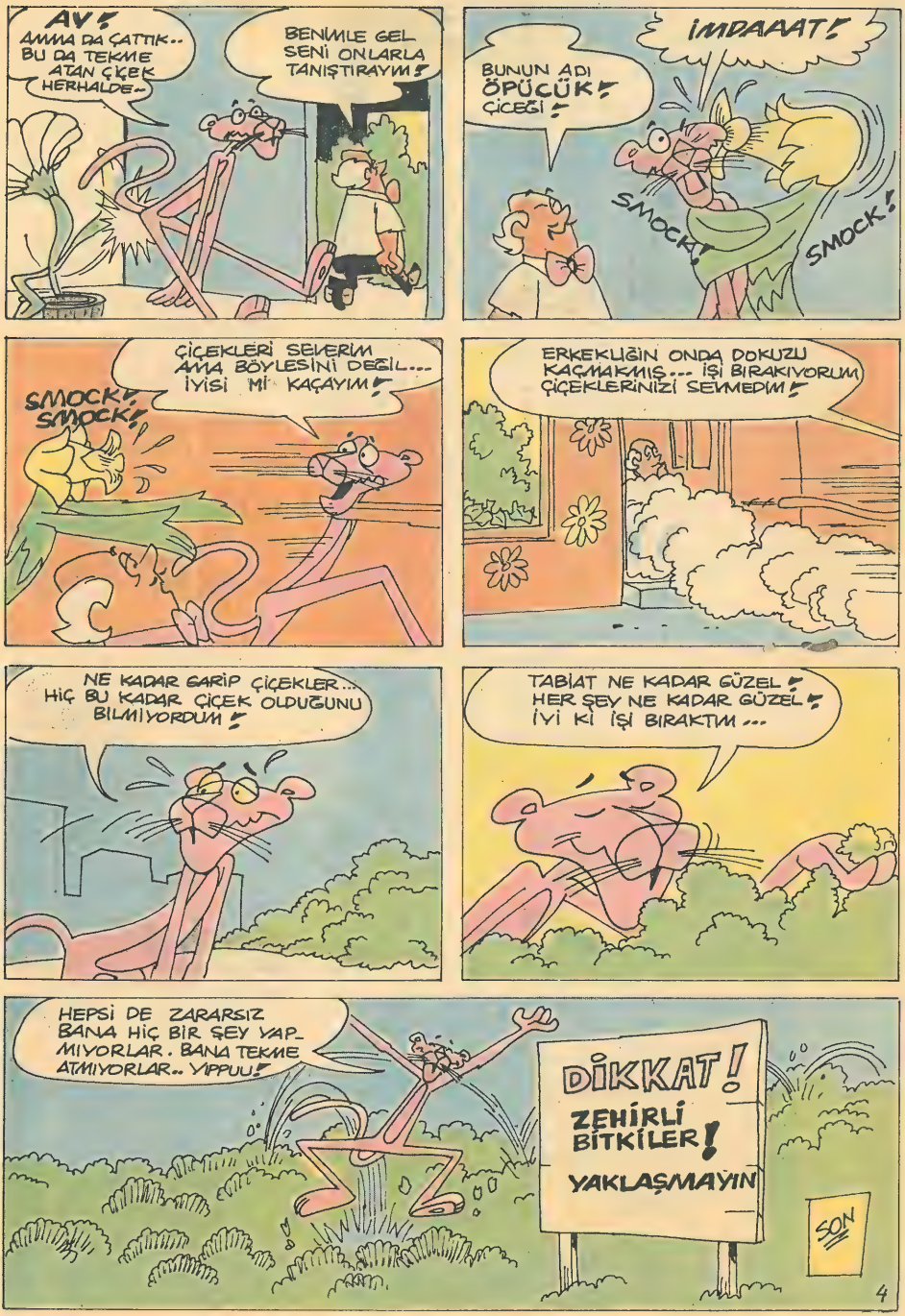
AV!
AMMA DA ÇATTIK.. BU DA TEKME ATAN ÇİÇEK HERHALDE..
BENİMLE GEL SENİ ONLARLA TANIŞTIRAYIM!
İMDAAAT!
BUNUN ADI ÖPÜCÜK! ÇİÇEĞİ!
SMOCK!
SMOCK!
ÇİÇEKLERİ SEVERİM AMA BÖYLESİNİ DEĞİL... İYİSİ Mİ KAÇAYIM!
SMOCK! SMOCK!
ERKEKLİĞİN ONDA DOKUZU KAÇMAKMIŞ... İŞİ BIRAKIYORUM ÇİÇEKLERİNİZİ SEVMEDİM!
NE KADAR GARİP ÇİÇEKLER... HİÇ BU KADAR ÇİÇEK OLDUĞUNU BİLMİYORDUM!
TABİAT NE KADAR GÜZEL! HER ŞEY NE KADAR GÜZEL! İYİ Kİ İŞİ BIRAKTIM...
HEPSİ DE ZARARSIZ BANA HİÇ BİR ŞEY YAPMIYORLAR. BANA TEKME ATMIYORLAR.. YIPPUU!
DİKKAT!
ZEHİRLİ BİTKİLER!
YAKLAŞMAYIN
SON
4

MÜJDAT GEZEN

APTAL HAMDİ

Geçenlerde Kitap Haftası'nı kutladık. Bence en güzel kutlama günlerinden biridir Kitap Haftası. Yararı en fazla olanlarındandır. Hamdi ile bu konuda çok ilginç konuşmalar yaptık :

– Kitap haftasında okul kitaplığına armağan etmek için senin bir kitabını istiyorum, dedi bana.

– Teşekkür ederim, dedim. Bu benim için büyük mutluluktur, hemen vereyim.Beni yazar olarak okuluna tanıtmak için yapıyorsun herhalde bunu sağol.

– Yok, ondan değil, dedi. Kitap alacak param yok, sen verirsen para vermekten kurtulmuş olacağım.

Bu denli açık yüreklilikle söyleyince, başladım gülmeye.

– Gülme, dedi, gerçekten asıl nedeni bu. Ayrıca kitabını arkadaşlarının da okumasını isterim tabii.

– Sağol, dedim, eksik olma... Şimdi bana Kitap Haftası'nın yararlarını ve nedenini kısaca anlat bakalım.

– Antalayım, dedi... Kitap Haftası: Kitap okumayı sevmek ve sevdirmek, okul kitaplığına kitaplar armağan etmek, doğum günü, bayram günleri, ve bu gibi özel günlerde arkadaşlarımıza kitap armağan etmek amacıyla düşünülmüştür.

– Aferin Hamdi, dedim. Gerçekten Kitap Haftası'nın bu denli yararlı bir kutlama günü olduğunu bilmiyordum. Sen hiç armağan aldın mı arkadaşlarından ?

– Aldım, dedi. Nesrin bana bir kitap armağan etti. Fıkra kitabı. Öyle sevdim ki anlatamam.

– İyi öyleyse, madem fıkra işine bu denli merak sardın, anlat bakalım okuduğun fıkraları.

– Hepsi aklımda değil ki.

– Aklında kalanları anlat sen de.

– Aklımda kalanlardan en sevdiğimi anlatayım.

– Öyle olsun.

Başladı anlatmaya :

– Öğretmen derste Çetin'e sormuş:

– Oğlum, Sağ tarafın doğu, sol tarafın batı, önün güney, arkan nedir?

Çocuk üzüntüyle yanıtlamış :

– Arkamdaki pantalonumun yeni yaması öğretmenim.

Hoşuma gitti. Bir de güzel anlatıyor bücür.

– Aferin çok hoşuma gitti, ayrıca çok da iyi anlatıyorsun Hamdi.

– Bu sözüne sevindim, dedi. Aslında arkadaşlarım da güzel fıkra anlattığımı söylüyorlar ama senin söylemen daha bir başka, dedi.

– Bu kez de ben teşekkür ederim. Başka fıkra yok mu?

– Var ama, birbirimize hep fıkra anlatıp duruyoruz, dedi.

– Haklısın, dedim.

Önümüzdeki hafta Yerli Mallar Haftası kutlanacak, acaba Hamdi bu konuda ne düşünüyor diye sordum.

– Bence onu da gelecek hafta söyleşmemizde yarar var, dedi.

– Öyle olsun.

Kalktı :

– Sana bir fıkra daha anlatırdım ama, üzülürsün diye korkuyorum.

– Neden üzülecek mişim ?

– Bir süre sonra ben senden daha iyi fıkra anlatmaya başlıyacağım, sen de bana bozulacaksın.

– Anlaşıldı, senin gitme zamanın gelmiş, haydi bakalım ders başına, dedim.

Çıktı, güle güle evinin yolunu tuttu.

her hafta bir konuk

BEDRİ KORAMAN

BEDRİ KORAMAN

Merhaba sevgili çocuklar. Ben, hemen hepinizin yakından tanıdığı, karikatürlerini izlediği, karikatürist ağabeyiniz Bedri Koraman. 1928 yılında, Karadeniz bölgesinin en büyük ili Samsun'un şirin bir ilçesi olan Bafra'da dünyaya gelmişim. Benden büyük bir ablam olduğu için benim erkek çocuğu olarak doğmam ailemi çok sevindirmiş.

Çocukluğumun ilk yıllarından bugüne dek gelebilen sisli anılarım arasında babamın bir yolculuk dönüşü getirdiği kırmızı itfaiye arabasını unutamam. Ama ne yazık ki ben bu oyuncak arabamla daha doğru dürüst oynamadan annem bir kaza sonucu üstüne basarak kırılmasına neden oldu. Ben itfaiye arabamın kırılmasına çok üzülmüştüm ama annemin bu konuda üzülmesini istemediğim için üzüntümü kimseye belli etmedim.

O yıllarda ben çok uslu bir çocuktum. Annemin ve babamın her zaman sözünü dinler, onların bir dediğini iki etmemeye çalışırdım. Herhalde bu nedenle onlar da beni hiç kırmazlardı. Bir keresinde hiç unutmam, babam pilli bir el feneri almıştı. Ben bu feneri o kadar çok sevmiştim ki tuvalete bile bu fenerle gidiyordum. Bir gün olan oldu. Feneri tuvalete düşürdüm. Ne kadar üzüldüğümü tahmin edersiniz herhalde. Ama babam bu üzüntümü anlamış olacak ki ertesi gün bana o fenerin aynısından bir tane daha aldı.

İlkokula Bafra'da Gazi İlkokulu'nda başladım ve bu okulu bitirdim. Derslerimde çok başarılı idim. Son derece düzenli bir okul hayatım oldu. Hafta sonlarında, derslerimden arta kalan zamanlarda, babam beni Alaçam'a götürürdü. Orada köy çocuklarının ağaç parçalarından yaptığı arabaları büyük bir hayranlıkla seyreder, ben de onlara yardımcı olmaya çalışırdım.

Ortaokul'a yine Bafra'da, Bafra Ortaokulu'nda başladım. Ortaokulda en iyi dersim resimdi. O yıllarda babam vefat etmiş, biz de ailecek geçim sıkıntısı içine düşmüştük.

Ben de aileme yük olmamak için resim derslerinde, arkadaşlarımın resim ödevlerini yirmi beş kuruş karşılığında yapıp, kendi harçlığımı kazanırdım. Resimle ilgili en büyük anım da yine bu yıllardan kalmadır. Birgün Fizik öğretmenimiz aniden yazılı sınav yaptı. Ben de derse hiç çalışmamıştım. Ne yapayım. Boş kâğıt vermektense güzel bir ördek resmi yapıp sınav kâğıdını öğretmenime verdim. Yaptığım ördek resmi öğretmenim tarafından o kadar çok beğenildi ki, kızmak bir yana o sınavdan geçerli not bile aldım.

Ortaokulu bitirdikten sonra Bafra 'dan İstanbul'a gelip Devlet Güzel Sanatlar Akademisine girdim. Gündüz Akademiye gidiyor gece de çeşitli gazete ve dergilerde ressamlık yapıyordum. Otuzüç yıldır da bu uğraşımı sürdürüyorum sevgili çocuklar.

Hazırlayan : Turgay Gözdereliler

FEN VE TABİAT

DOĞRU MU? YANLIŞ MI?

Cevaplar 64. sayfada

HAVA

( ) 1. Havanın içinde sadece oksijen ve azot bulunur.
( ) 2. Dünyayı çepeçevre saran ve onunla birlikte dönen hava tabakasına basınç denir.
( ) 3. Atmosferin kalınlığı yaklaşık olarak 1000 kilometredir.
( ) 4. Hava boşlukta hiç yer kaplamaz.
( ) 5. Havanın ağırlığı vardır.
( ) 6. Yükseklere çıkıldıkça havanın basıncı artar.
( ) 7. Havanın basıncını ölçen araca barometre denir.
( ) 8. Barometreler cıvalı ve madeni olmak üzere ikiye ayrılırlar.
( ) 9. Soğuk hava, sıcak havadan daha hafiftir.
( ) 10. Cisimler ısındıkça genişlerler.
( ) 11. Sıcaklığı ölçen araca fahrenhayt denir.
( ) 12. Soğuk havayla sıcak havanın yer değiştirmelerinden ileri gelen akıma rüzgâr denir.
( ) 13. Kasırga, rüzgârın hafifidir.
( ) 14. Rüzgârın hızını ölçmek için kullanılan aracın adı yoktur.
( ) 15. Kuzey doğudan esen rüzgâra lodos adı verilir.
( ) 16. Rüzgâr gülü, rüzgârın estiği yönü gösterir.
( ) 17. Havanın içinde bulunan su buharına havanın nemi denir.
( ) 18. Havanın nemini ölçmek için kullanılan araca higrometre ya da nemölçer denir.
( ) 19. Sis, havadaki su buharının sıcakla yoğunlaşmasından oluşur.
( ) 20. Bulut,su buharının yükseklerde yoğunlaşması ve hava basıncı yüzünden toprağa düşmemesi sonucunda oluşur.
( ) 21. Bulutlar, kümülüs ve sirrüs olmak üzere ikiye ayrılırlar.
( ) 22. Pamuk yığınları gibi küme küme olan bulutlara sirrüs denir.
( ) 23. Yeryüzüne yakın tabakalarda toplanan kurşuni bulutlar, kümülüs lerdir.
( ) 24. Ne kadar yağmur yağdığını gösteren araca yağmur ölçeği denir.
( ) 25. Kar taneleri geometrik biçimler taşırlar.
( ) 26. Soğukla donup buz tanecikleri halinde yeryüzüne düşen yağmur damlacıklarına dolu denir.
( ) 27. Gece olunca soğukta havadaki su damlacıklarının bitki yapraklarında yoğunlaşmasından çiy meydana gelir.
( ) 28. Hava durumunu inceleyen bilim dalına meteoroloji denir.
( ) 29. Hava durumunun nasıl olacağını önceden saptamak, sadece tarım açısından önemlidir.
( ) 30. Havanın sıcaklığı, nemi, basıncı, yağış durumu konularında elde edilen bilgilerin işlendiği grafiğe hava grafiği denir.
( ) 31. Yeldeğirmeni, havanın kaldırma gücünden yararlanılarak yapılmış bir araçtır.
( ) 32. Havanın solunum olayındaki önemi çok büyüktür.
( ) 33. Oksijen olmayan yerde ateş yanmaz.
( ) 34. Ateş, iyi kullanılmazsa, zararlı olabilir.
( ) 35. Hava, mikropları iletmez.

TOPRAK VE MADENLER

( ) 36. Toprak, üst toprak ve alt toprak olmak üzere iki kattan oluşur.
( ) 37. Üst toprak, bitkilerin yetişmesi bakımından yararsızdır.
( ) 38. Alt toprağın altında kil ve kayalar bulunur; buralarda bitki yetişmez.
( ) 39. Toprağın verimi, o toprağın sadece cinsine bağlıdır.
( ) 40. Toprak, ekilecek bitkiye göre işlenir.
( ) 41. Toprağı yumuşatmak, havalandırmak ve içindeki yabani kökleri temizlemek için sürmek gerekir.
( ) 42. Çok sık ekilen tohum, toprağın verimini arttırır.
( ) 43. Tohumlar, çeşitlerine göre, ayrı ayrı derinliklerde ekilirler.
( ) 44. Tohum ektikten sonra toprağı sıkıştırmaya gübrelemek denir.
( ) 45. Gübreler, doğal gübre ve tabii gübre olarak ikiye ayrılır.
( ) 46. Doğal gübreler, hayvan dışkılarından ve çürümüş bitkilerden oluşurlar.
( ) 47. Bitkiler, gelişmeleri için gerekli madensel maddeleri ve gübreyi su olmadan da alabilirler.
( ) 48. Toprağın durumuna göre, çeşitli sulama yöntemleri kullanılmalıdır.
( ) 49. Karasaban, bel, çapa, tırmık, modern tarım araçlarıdır.
( ) 50. Traktör, tarım araçlarını çekmede kullanılır.
( ) 51. Tınaz makinesi, ekinleri derleyip bağlamada kullanılır.
( ) 52. Toprağa arka arkaya aynı türden bitkiler ekmeyip, çeşitli bitkiler ekilerek güdülen sıraya nadas denir.
( ) 53. Su ve rüzgârın toprakları taşımaları sonunda ortaya çıkan toprak kaybına erozyon denir.
( ) 54. Toprak kaybı önlenemez.

MATEMATİK

Aritmetik

ONDALIK SAYILAR

( ) 1. Yirmi üç tam onda sekiz, 23.08 olarak yazılır.
( ) 2. Seksen bir tam binde yirmi üç, 81,023 olarak yazılır.
( ) 3. Beş metre yirmi üç santimetre, ondalık sayılarla 5.23 m olarak yazılır.
( ) 4. İki kilometre sekiz metre, ondalık sayılarla 2.08 km olarak yazılır.
( ) 5. Ahmet, üç lâstik boru aldı. Boruların birinin uzunluğu 8.3 m, birinin uzunluğu 6.07 m, birinin uzunluğu da 2.9 m idi. Boruların toplam uzunluğu 17.9 metreydi.
( ) 6. Ali, 23 metre uzunluğunda bir ip aldı. İpin 6.8 metresini Ayşe'ye verdi. Kendisine 16.2 metre kaldı.
( ) 7. Yunus, 1 litre sütün 0.35 litresini içti. Şişede 0.65 litre süt kaldı.
( ) 8. Emine'lerin evindeki küp 32.5 litre su alıyor. Küpü Pazartesi doldurdular. Çarşamba günü, küpte 8.75 litre su kalmıştı. İçilen su, 23.2 litreydi.
( ) 9. Ondalık sayıların çarpımında, çarpanlardan hangisinde ondalık basamak sayısı çoksa, sonuçta da o kadar ondalık basamak sayısı olmalıdır.
( ) 10. Ahmet 1.5 kilogram beyaz peynir aldı. Peynirin kilosu 28.5 liraydı. Ahmet, bakkala 427.5 kuruş ödedi.
( ) 11. Bir ondalık sayıyı bir tamsayıya bölmek için, ondalık sayı da tamsayı gibi düşünülür. Sonra, sonuçta çıkan sayı, ondalık sayıdaki kadar basamaklara ayrılır.
( ) 12. İki ondalık sayıyı bölmek için, iki sayıdan eşit olarak ondalık basamaklar atılamaz.
( ) 13. Bir ondalık sayıyı 10'a bölmek için, o sayının ondalık basamaklarını belirten nokta (ya da virgül), bir basamak sağa aktarılır.
( ) 14. Osman'ın babası bir günde 132 kilogram elma sattı. Elmaların kilosundan 52.5 kuruş kâr etti. O günkü toplam kârı 69.30 kuruştur.
( ) 15. İki duvar arasındaki uzaklık 8.4 metreydi. Ali, 185 kuruş vererek ip aldı, iki duvar arasına gerdi. İpin metresi 22,5 kuruşa geldi.
( ) 16. Ayşe, bakkaldan aldığı 3.5 kilogram toz şekeri bir kutuya koydu. Şekerin 1.850 kilogramı arttı. Kutuya 1.65 kilogram şeker girmiş oldu.
( ) 17. Oya, aynı büyüklükte beş kutuyu tarttı. Her kutunun ağırlığı 0.45 kilogram geliyordu. Kutulara pirinç doldurup beşini birden tarttı, 13.5 kilogram geldiğini gördü. Her kutuda 11.250 kilogram pirinç olduğunu anladı.
( ) 18. Bir otomobil 80 kilometrede 22.4 litre benzin yaktı. Otomobilin bir kilometre yaktığı benzin 3.57 litredir.

BAYAĞI KESİRLER

( ) 19. Bir bütünün eşit parçalarını gösteren sayıya bayağı kesir denir.
( ) 20. Eşit parçalara bölünen bir bütüne pay denir.
( ) 21. Payı paydasından küçük olan kesirlere basit kesir adı verilir.
( ) 22. Bir kesrin payı paydasından büyük olamaz.
( ) 23. Bir kesrin payı paydasına eşit olamaz.
( ) 24. Bileşik kesir, tam sayılı kesre çevrilemez.
( ) 25. Tamsayılı kesri bileşik kesre çevirmek için tamsayı ile payda çarpılır, çıkan sayı ile pay toplanır, toplam pay olarak yazılır; payda ise hiç değişmez.
( ) 26. Paydaları değişik değerde olan iki kesir, hiçbir zaman eşit değer taşımaz.
( ) 27. Bir kesrin payı ile paydasını aynı sayıyla çarparsak, o kesrin değeri değişmez.
( ) 28. Paydaları eşit olan iki kesrin hangisinin payı büyükse, o kesrin sayı değeri daha büyüktür.
( ) 29. İki bayağı kesri toplayabilmek için paydalarını eşit duruma getirmek gerekmez.
( ) 30. Tamsayılı kesirlerin toplamında, önce tamsayılar toplanır.
( ) 31. Paydaları aynı olan iki bayağı kesirde çıkarma işlemi yapılırken, paylar birbirinden çıkarılır, payda değişmez.
( ) 32. Bir tamsayıyla bir bayağı kesir çarpılırken, tamsayıyla o kesrin payı çarpılır, çarpım pay olarak yazılır; payda değişmez.
( ) 33. Bir bayağı kesir, ondalık sayıya çevrilemez.
( ) 34. Ahmet'lerin evinde Pazartesi günü 7/6, Salı günü 4/3, Çarşamba günü 3/6 ekmek yendi. Üç gün içinde Ahmet'lerin evinde 3 ekmek yenmiş oldu.
( ) 35. Bir bakkal, aldığı bir çuval pirincin ilk hafta 5/8'ini, ikinci hafta da 1/4'ünü sattı. Geriye 2/4 çuval pirinç kaldı.
( ) 36. Bir kitapçıya 84 tane kitap geldi. Kitapçı, bu kitapların 3/4'ünü 5 liradan, geri kalanını 2 liradan sattı. Eline 357 lira geçti.
( ) 37. Ayşe'nin cebindeki paranın 2/7'si 100 kuruştur. Bu durumda, Ayşe'nin cebindeki paranın tamamı 350 kuruş olur.
( ) 38. 0.75, 2/3'e eşittir.

YÜZDE – FAİZ

( ) 39. Yüzde, % işareti ile belirtilir.
( ) 40. % 3, "yüzde üç" olarak okunur.
( ) 41. Bir sayının yüzdesini bulmak için, o sayıyı yüzle çarpmak gerekir.
( ) 42. 462'nin % 5'i, 23.1'dir.
( ) 43. Türkiye'nin nüfusu yaklaşık olarak 40 milyondur. Nüfusun % 66'sı köylerde oturmaktadır. Bu durumda, şehirlerde oturanların sayısı 13.600,000'dir.
( ) 44. Bir bakkal 810 kilogram pirinç aldı. Bir ay içinde bunun % 35'ini sattı. Geriye 283.5 kilogram pirinç kaldı.
( ) 45. Bankaların bir yılda her 100 lira için verdiği faiz, faiz yüzdesi olarak adlandırılır.

NASIL BAŞLADI?

Posta Kutusu

Haberleşme günümüz insanı için çok önemli. Uzak kentlerde yaşayan dostlarımızla, arkadaşlarımızla bu yolla bağlantı kuruyoruz. Onlardan haber alıyoruz. Mektuplarla oluyor çoğu kez bu. Postanelere gidip mektup zarfımızın üzerine pul yapıştırıyoruz. Oradaki kutalara atıyoruz, dağıtıcıların toplaması için; ya da köşe başlarında bulunan küçük sarı kutulara atıyoruz. Bu kutular da günün belirli saatlerinde açılıp, mektuplar ana dağıtım yerlerine getiriliyorlar.

Yazımızda sizlere bu küçük sarı kutuların öyküsünü anlatacağız. Çok eskilerde haberleşme için posta güvercinleri kullanılırdı. Özel bir şekilde eğitilen bu güvercinler gagalarına sıkıştırılan mektupları yerlerine ulaştırırlardı. Sonraları mektupları postacılar taşımaya başladılar. Belki şimdi size garip gelecek ama çok öncelerde bu kutuları postacılar taşırlardı. İnsanlar arkalarından koşarlar, mektupları kutulara atarlardı. Tabi arada sırada bazı aksilikler de olmuyor değildi. İnsanlar postacıları kaçırıyorlardı. Bütün gün sokakta postacıyı bekleyecek değillerdi ya!

Bu uygulama 1653 yılında Paris'te değiştirildi. Posta kutuları duvarlara çakıldı. Postacılar arasında kargaşa yarattı bu uygulama. Birçok insan işinden olmuştu. Karşı çıkıldı. Postacılar duvarlara takılan bu kutuların içine fareler attılar, mektupları kemirsinler diye...

Bu karşı çıkış da sonuçsuz kaldı. Posta kutuları duvarlarda kaldılar.

ormangiller

İsmail Gülgeç

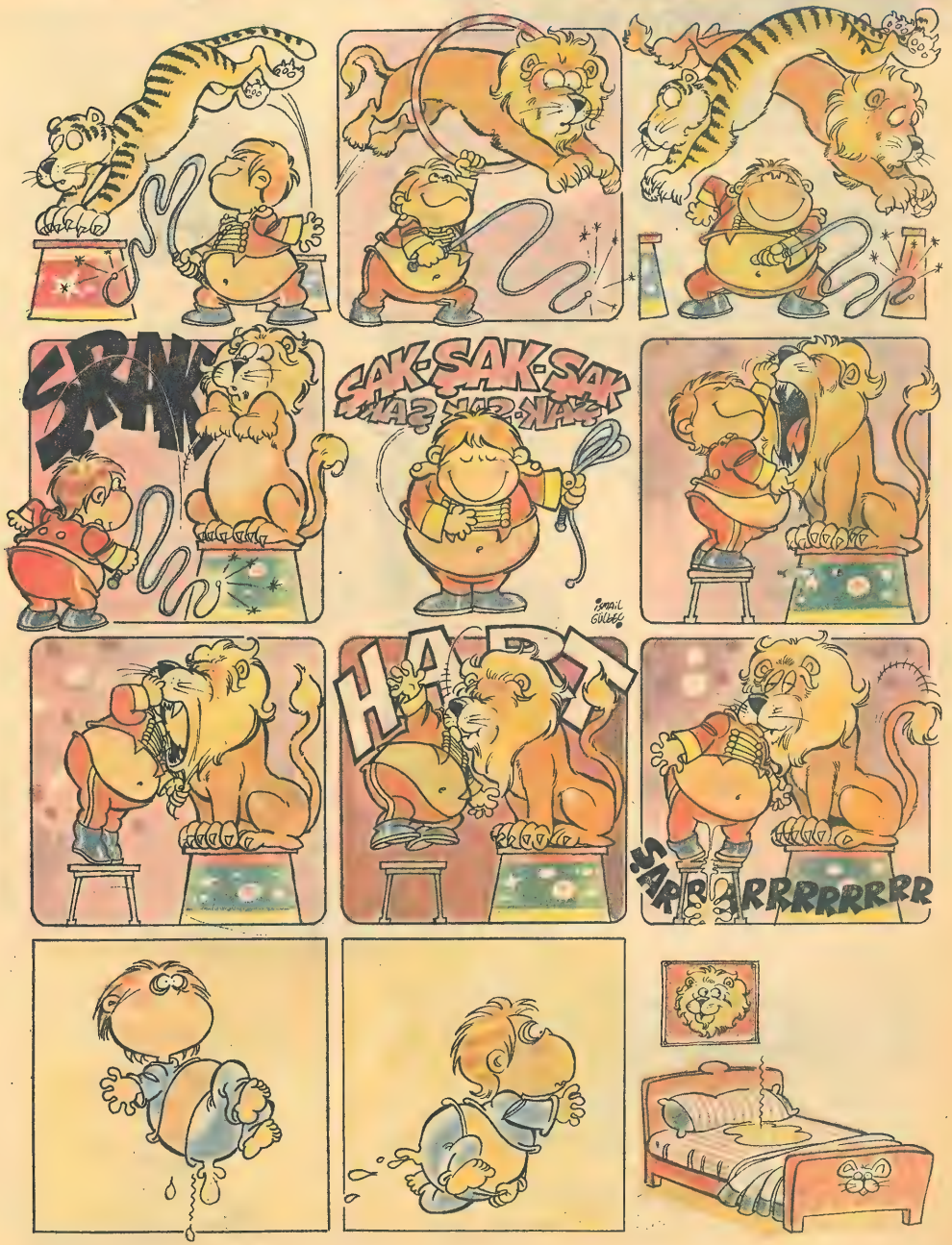

YASİN (Cosmos)

BÜYÜK SPOR YILDIZLARININ

KİMLİK KARTI

ADI SOYADI : Yasin Özdenak
DOĞUM YERİ : İskenderun
DOĞUM TARİHİ : 1948
KİLOSU : 83
BOYU : 1.85 metre
DAHA ÖNCE OYNADIĞI TAKIM: Galatasaray
OTOMOBİLİ : Buick
MEDENİ HALİ : Bekar
BEĞENDİĞİ OYUNCU : Pele
BEĞENDİĞİ TAKIM : Möenchengladbach
EN ZORLUK ÇEKTİĞİ RAKİBİ : Osman (Eski Fenerbahçe'li)
UNUTAMADIĞI MAÇ : Atletıco Madrid - Galatasaray Şampiyon Kulüpler ilk tur maçı
EN BÜYÜK BAŞARISI : 1973 te "MİLLİYET" tarafından yılın sporcusu seçilmesi.
EN BAŞARISIZ GÜNÜ: Galatasaray'a geldiği ilk günler ve 4—4 lük Beşiktaş maçı
BEĞENDİĞİ ÜLKE : Amerika
BEĞENDİĞİ YEMEK : Yoğurtlu yaprak dolması
MERAKLARI : Kitap okumak, film seyretmek
BEĞENDİĞİ TV DİZİSİ : Zengin ve Yoksul
BEĞENDİĞİ ŞARKICI : Muazzez Abacı
BEĞENDİĞİ SİNEMA YILDIZLARI : Necla Nazır, Tarık Akan
EN SADIK ARKADAŞI : Chınaglıa
EN SEVİNÇLİ GÜNÜ : Amerika'dan Türkiye'ye döndüğü gün.
BAŞARISINI KİME BORÇLU : Ali Mortaş'a
MİLLİ MAÇLARI : 27 kez A Milli
SEVİSİ : Giyim
PROFESYONEL MERAKI : Maçtan önce dua etmek
DÜNYA'DA TANIŞMAK İSTEDİĞİ İNSAN : Bülent Ecevit

İKİ SORU İKİ CEVAP

Arkadaşlarının arasında "İgloo" diye bir söz duydum. Bunun anlamını bana açıklayabilir misiniz?

Caner Ertuna (Tekirdağ)

"Igloo"lar adına "Eskimo" denilen bir kuzey ırkının yaşadığı kulubelere denir. Büyük buz parçalarından yapılmışlardır. Bunların duvarları içeriyi sıcak tutan, onları sert rüzgarlardan koruyan hayvan derileriyle kaplıdır.

Yağmurdan sonra gökyüzünde neden "Gökkuşağı" görürüz? Beni bu konuda aydınlatır mısınız ?

Atila Çevik (Bursa)

Her yağmurdan sonra gökkuşağı görülmez. Gökkuşakları güneşin renklerinin yağmur damlalarına çarparak yansıması sonucunda görülebilir. Güneş birçok rengi üzerinde taşır. Bu renkler kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, mor ve laciverttir. Işınların yansıması da her zaman olmaz. Gökkuşağını görebilmemiz için güneş ışınlarının yağmur damlalarına uygun bir açıyla çarpması gerekir.

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

«AŞI VARMIŞ»

Bu sözü duyunca bütün sınıfı bir heyecan dalgası kaplıyor değil mi? Herkes yanındakine, "Aşı varmış. Duydun mu?" diye soruyor. Sınıfa öğretmen de girse, aşı konusunda mırıldanma devam ediyor. Daha iğneyi bile görmeden bazılarının gözleri doluyor: "Çok acır mı?" "Bu en fena aşıymış. Davul gibi şişiriyormuş insanın kolunu" "Hiç de değil. Beşinci sınıflar olmuş. Acımıyormuş bile." "Akıllım sen ol da gör gününü. Na bu kadarmış iğnesi!"

Öğretmeninizin çevresine şöyle bir göz atar, kimsenin ders dinlemediğini görür. "Ne konuşuyorsunuz çocuklar?" diye sorar. Sınıfın aşıdan en çok korkan kızı parmağını kaldırarak, ağlamaklı bir sesle : "Öğretmenim, efendim bugün aşı olacak mıyız?" der. Sınıfta çıt çıkmamaktadır şimdi. Herkes öğretmenin ağzının içine bakmaktadır heyecanla. "Olacaksınız" derse, sınıfta bir çığlık kopar. Bazıları aşıdan korkmadığını göstermek için, "Olsun öğretmenim. Ne güzel. Ben hiç ağlamam ki. İsterseniz önce ben olayım" gibilerden öne çıkarlar.

Bazıları aşıdan sonra gelen tatili düşünür: "İki dakika dişimi sıkarım. Ondan sonra iki gün tatil var. Yaşasın aşı!" diye sevinir.

Bazıları da, "Ne zaman aşı olsam, ateşim yükselir. Yataktan kalkamam. Ne yapayım böyle tatili?" diye üzülür.

Öğretmen ders anlatmaya devam etse de kimsenin dinlediği yoktur artık. Sınıfta her zamankinin tersine alışılmamış bir sessizlik vardır. Yalnız öğretmenin sesi duyulur. Gözleri öğretmende ama akılları biraz sonra içeriye girecek iğnecidedir öğrencilerin. "Kapı ne zaman vurulacak acaba?" "Nasıl bir adam bu iğneci? Güleryüzlü mü? Asık suratlı mı? Acıtır mı çok?" "Ohoooo bize sıra gelene kadar. Daha ikinci sınıfların aşısı yapılıyormuş"

Pencere kenarında oturanlar, dışarıda neler olup bittiğini anlamak için bakınırlar. "Öğretmen başını çevirince, şuradan atlayıp kaçsam" diye düşünür bazıları. "Annem yanımda olsaydı. O beni tutardı. Hiç acımazdı o zaman" diye içinden geçirir bazıları da. "Neden iğneyi evde annelerimiz yapmıyor? Onlara ağlasak bile kızmazlar. Canım annem. Kolum davul gibi şişerse, görürsünüz siz!" Bazılarının korkudan karınları guruldamaya başlar. Biri dışarıda neler olup, bittiğini anlamak için parmak kaldırır: "Öğretmenim, efendim. Dışarıya çıkabilir miyim? Çok sıkıştım da.."

Öğretmen ders anlatıyor ama kimsenin dinlediği yok. Karşısında kıvranıp duran bir öğrencisine sorar: "Sen anlat bakayım, bir yılda kaç mevsim var?" Çocuk korkuyla ayağa kalkar: "öğretmenim bir yılda dört aşı mevsimi vardır. İlkbahar aşısı.. Yaz aşısı.. Aşı çok acıtır..."

Size bir şey söyleyeyim mi? Aşıdan küçük yaşlarda korkulduğunu sanmayın. Öğretmeniniz, anne, babalarınız da korkuyordur aşıdan. Benim bir asker arkadaşım vardı. Bölük komutanımız aşı olacağımızı söyleyince, düşüp bayılmıştı.

Korksanız da aşı olun arkadaşlar. Sağlıklı yaşamamız için gerekli.

LARRY YUMA

KISA BİR KARŞILAŞMA

FLİP!
BANG!
AH!
İŞTE PARALAR
NEHİR ONU HEMEN YUTAR!
YAAAH!
AMA İHTİYAR ÖLMEMİŞTİ...
BİRAZ SONRA
İÇ BAKALIM DOSTUM. PIRIL PIRIL BİR ŞEY.. DAĞIN DORUĞUNDAN GELİYOR...
YENİ BİR ŞAPKA.. KİM DÜŞÜRMÜŞSE İSTEYEREK DÜŞÜRMEDİĞİNE EMİNİM!...

GEL BAKALIM DOSTUM.. BELKİ DE BU ŞAPKANIN SAHİBİNİN YARDIMA İHTİYACI VARDIR!..
BİRAZ SONRA...
UMARIM GEÇ KALMADIK!...
SIRTINDAN VURMUŞLAR.. KURŞUNU ÇIKARMAK GEREK!...
BAYILDI... ONUN İÇİN DE BENİM İÇİN DE DAHA İYİ BÖYLESİ...
KURŞUNU ÇIKARAN LARRY KIZILDERİLİ USULÜ BİR DE SEDYE YAPTI..
YAKINLARDA BİR BARAKA OLACAK.. TABİİ Kİ BİR SARAY DEĞİL... ANCAK GECEYİ RAHAT GEÇİRİR...
DAHA ÖNCE TLAY YOKTU!
ALLAH KAHRETSİN! ATIN ÜSTÜNDEKİ TİP BİZİM MEKSİKALIYI BULMUŞ.. BU DEMEKTİR Kİ BİZİNKİ ÖLMEMİŞ!...
BANA BIRAK... İŞİ KÖKÜNDEN HALLETMEMİZ İÇİN BİR FIRSAT İŞTE!...
TÜFEĞİ BIRAKIN! YALNIZCA SAKİN BİR GECE GEÇİRMEK İSTİYORUZ
ARKADAŞININ NESİ VAR..
BİLDİĞİM ARKASINI ATEŞ EDEN BİR SİLAHA DÖNMÜŞ OLDUĞU... NEHRİN KENARINDA BULDUM... ATEŞİ BİR ATINKİ KADAR ŞİMDİ...
İÇERİ TAŞIYIN!...
3

DEVAM EDECEK

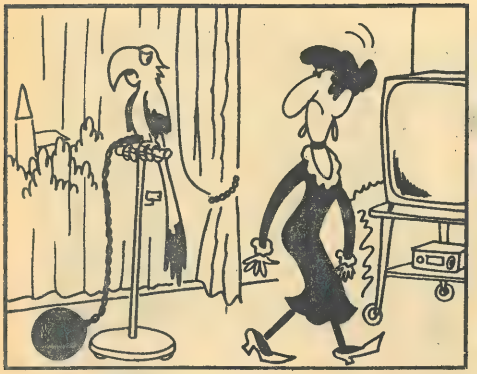

Cevaplar 64. sayfada

7 BENZER

Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi benzer var. Bu benzerleri bakalım ne kadar zamanda bulabileceksiniz ?

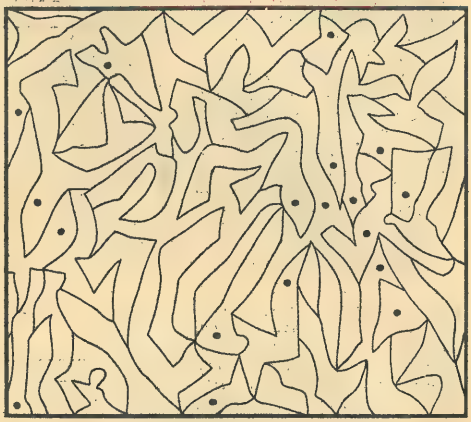

Noktalı yerleri kalemle boyayın. Bakalım ortaya ne çıkacak ?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

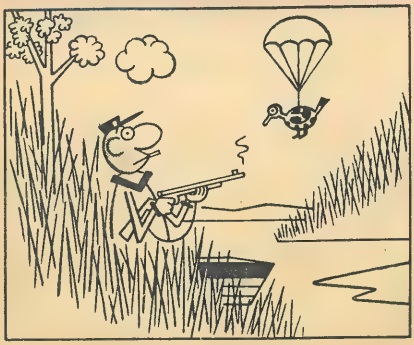

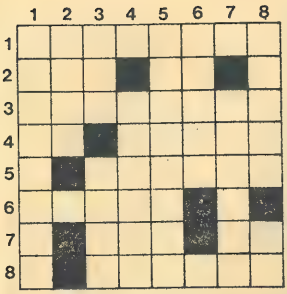

SOLDAN SAĞA

1) Turunçgillerden bir ağaç ya da onun aynı isimdeki yemişi 2) Düz ve geniş arazi — Bir nota. 3) Yanyana ve birbirine bağlı birçok borudan oluşmuş içindeki ısıyı kolaylıkla dışarıya verebilen bir aygıt. 4) Türk parasının simgesi — Peşin para ile belli bir süre için bir şeye alıcı olma işi. 5) (tersi) Yolculukta kullanılan genellikle bele asılı olarak taşınan küçük su kabı. 6) Deniz, ırmak gibi büyük suları birbirine bağlayan ya da başka yöne akıtan su yolu. 7) Sıcaklık — (tersi) Dünyanın uydusu. 8) Bir şeyi başka bir yere geçirip yerleştirmek.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Batı Avrupa'da bir ülke. 2) Şekil olarak yumurta biçiminde. 3) İçine alması gereken şeyi sığdıramayan, geniş olmayan — Önemli ve büyük olayların anımsanması için yapılmış büyük yapı, abide. 4) Gündüz gizlenip geceleri uçan ön üyeleri perdeli, memeli bir hayvan — 5) Bir tatlı su balığı. 6) Elektroliz olayındaki negatif elektrot. 7) Anadoluya verilen bir başka isim. 8) (tersi) Bir bayan adı — Beyaz.

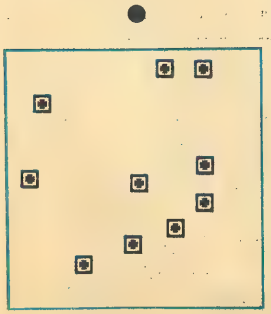

10 KARE : Resimde on tane kare görülüyor. Öyle üç düz çizgi çizelim ki her boşlukta bir çift kare kalsın.

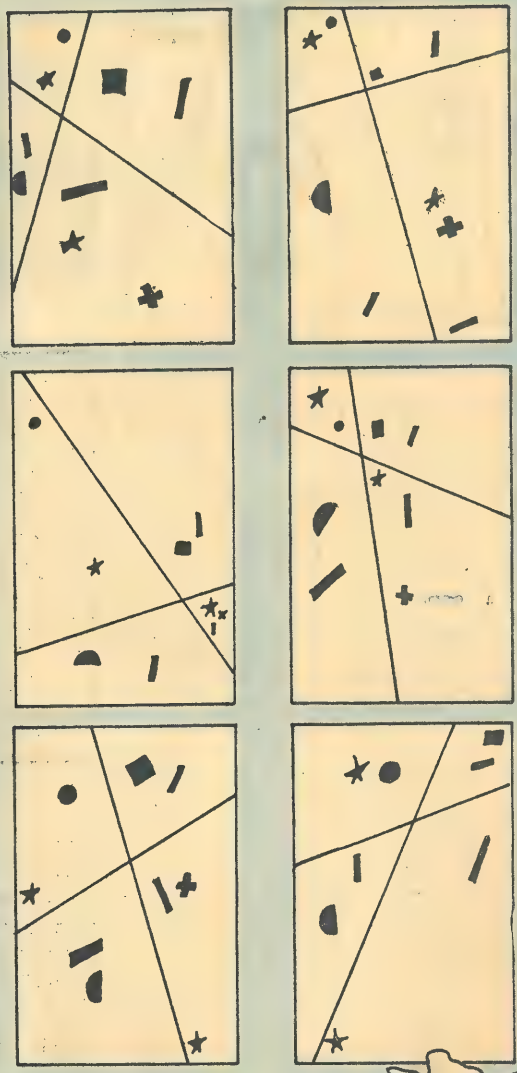

6 ŞEKİL : Yukarıda altı dikdörtgen görülüyor. Acaba onların sırasını izleyerek sonuncu dikdörtgenden eksik olan şekli bulabilir miyiz?

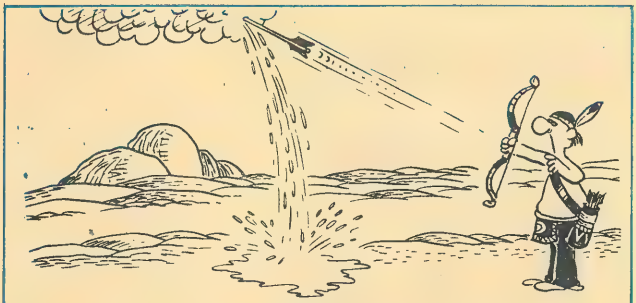

Yeni bir yağmur yağdırma şekli buldu...

CEVAPLAR

TEST :

FEN ve TABİAT

1—Yanlış 2—Yanlış 3— Doğru 4— Yanlış 5— Doğru 6— Yanlış 7— Doğru 8— Doğru 9— Yanlış 10— Doğru 11— Yanlış 12— Doğru 13— Yanlış 14— Yanlış 15— Yanlış 16— Doğru 17— Doğru 18— Doğru 19— Yanlış 20— Doğru 21— Yanlış 22— Yanlış 23— Yanlış 24— Doğru 25— Doğru 26— Doğru 27— Doğru 28— Doğru 29— Yanlış 30— Doğru 31— Yanlış 32— Doğru 33— Doğru 34— Doğru 35— Yanlış 36— Doğru 37— Yanlış 38— Doğru 39— Yanlış 40— Doğru 41— Doğru 42— Yanlış 43— Doğru 44— Yanlış 45— Yanlış 46— Doğru 47— Yanlış 48— Doğru 49— Yanlış 50— Doğru 51— Yanlış 52— Yanlış 53— Doğru 54— Yanlış

MATEMATİK—ARİTMETİK

1— Yanlış 2— Doğru 3— Doğru 4— Yanlış 5— Yanlış 6— Doğru 7— Doğru 8— Yanlış 9— Yanlış 10— Yanlış 11— Doğru 12— Yanlış 13— Doğru 14— Yanlış 15— Doğru 16— Doğru 17— Yanlış 18— Yanlış 19— Doğru 20— Yanlış 21— Doğru 22— Yanlış 23— Yanlış 24— Yanlış 25— Doğru 26— Yanlış 27— Doğru 28— Doğru 29— Yanlış 30— Doğru 31— Doğru 32— Doğru 33— Yanlış 34— Doğru 35— Yanlış 36— Doğru 37— Doğru 38— Yanlış 39— Doğru 40— Doğru 41— Yanlış 42— Doğru 43— Doğru 44— Yanlış 45— Doğru

BİLMECE—BULMACA

7 BENZER : (1) Radyonun düğmesi ile adamın elindeki mücevher. (2) Kadının ayağı ile hırsızın arkasındaki siyahlık. (3) Kaldırımın yanındaki çizgi ile kadının sol elinin yanındaki çizgi. (4) Perdedeki üçgen ile yerdeki cam kırığı. (5) Perdenin bağı ile yerdeki gerdanlık. (6) Papağanın altındaki şekil ile duvardaki yarık. (7) Radyonun sağ düğmesi ile yerdeki yüzük.

8 FARK : (1) Kayığın alt çizgisi. (2) Bulutun üst çizgisi. (3) Kuşun ayakları. (4) Adamın ceketinin alt çizgisi. (5) Ağacın yaprakları. (6) Tüfeğin altındaki çizgi. (7) Sağdaki kıyının burnu. (8) Sağdaki otların ucundaki çizgi.

KARE BULMACA : Soldan sağa: 1) Portakal 2) Ova-La 3) Radyatör 4) Tl - Abone 5) Matara 6) Kanal 7) Isı - Ay 8) Takmak

Yukarıdan aşağıya: 1) Portekiz 2) Oval 3) Dar - Anıt 4) Yarasa 5) Alabalık 6) Katot 7) Önasya 8) Meral - Ak

10 KARE :

6 ŞEKİL : Sağdaki köşede çarpı eksik.

MEKTUP ARKADAŞI

Mektup arkadaşı edinmek isteyenler, bu köşeden yararlanabilirler.

- **ALİ RIZA GÜRSU :** Yaşım 13. Kitap okumayı, şiir yazmayı çok severim. Pul biriktiririm. Fenerbahçeliyim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres : Subaşıkaya Karamürsel—İZMİT
- **GÖKÇEN MAHAN :** Yaşım 10. Kitap okumayı, resim yapmayı çok seviyorum. Çeşitli konularda yazışmak istiyorum.
  Adres : Kemalpaşa Mah. Atatay Sok. No: 25 SÖKE
- **ÇETİN ARICI :** Yaşım 14. Pul biriktiririm. Boş zamanlarımda spor yapar, sinemaya giderim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışacağım.
  Adres : E.B.K. Lojmanları Tatvan—BİTLİS
- **ŞERİF CALBAN :** Yaşım 14. Boş zamanlarımda masa tenisi ve futbol oynarım. Ata binmek ve avlanmaktan çok hoşlanırım. Yazışacağım.
  Adres : Cumhuriyet Cad. Kadı Camii karşısı Beyrut Pasajı No: 1 Kilis — GAZİANTEP
- **FUNDA KOCABIYIK :** Yaşım 13. Pul biriktiririm. Fotoğraf çekmeyi, kitap okumayı ve spor yapmayı çok severim. Yazışacağım.
  Adres : Selamiali Mah. Babacan Sok. Engin Apt. No: 8 D.7 Fıstıkağacı — İSTANBUL
- **NURİ GÜVEN :** Yaşım 12. Kitap okumayı ve gezmeyi çok severim. Güreşle ilgileniyorum. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Fethiye Cad. 1. Çıkmaz No: 1/3 Fatih — İSTANBUL
- **YUSUF SEPER :** Yaşım 12. Yüzmeyi, basketbol oynamayı çok seviyorum. Pul ve kibrit biriktiririm. Yazışacağım.
  Adres : Deprem Evleri 20. Blok. D. 2. BURDUR
- **ERHAN METEN :** Yaşım 14. Kitap okumayı, gezmeyi ve müzik dinlemeyi çok severim. Beşiktaşlıyım. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Gazi Refik Sok. No: 3 D. 3 Beşiktaş — İSTANBUL
- **M. AKİF DİRLİK :** Yaşım 12. Pul ve para biriktiririm. Spor yapmayı çok seviyorum. Galatasaraylıyım. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres : Sümer Bebek Evleri 2. Cad. No: 14 KAYSERİ
- **HAKAN ERKAN :** Yaşım 12. Kart ve pul biriktiriyorum. Satranç ve dama oynamayı çok seviyorum. Fenerbahçeliyim Yazışmak istiyorum.
  Adres : Ahmet Rasim Sok. No: 37/6 D.6 Çankaya — ANKARA
- **HALE YUVARLAKTAŞ :** Yaşım 14. Şiir yazmayı çok seviyorum. Pul ve kart biriktiririm. Fenerbahçeliyim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışacağım.
  Adres : 2. Aziziye Mah. 722. Sok. No: 12 Yapıcıoğlu — İZMİR

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KAPLUMBAĞAM

Evini sırtında taşırsın
Tavşan kadar hızlı koşamazsın
ama
Tavşandan akıllısın
Korkunca kabuğuna kaçarsın
En sevdiğim hayvansın
Etin yenir
Kabuğun bir hazinedir

FÜSUN KAYAN

ARICIK

Ben ufacık bir arıyım
Çiçeklerden bal toplarım
Kovanıma taşıyıp
Kışa hazırlanırım
Ben ufacık bir arıyım
Çiçeklerden bal toplarım
Kovanım bal dolunca
Sevincimden uçarım

FÜSUN YENİCELİ

NET GÖRÜNTÜ

Hasta göz doktoruna :
— Gözlüklerimi gece yatarken de takabilir miyim? demiş. Doktor da :
— Öyle şey olurmu efendim gözlükle uyunur mu? deyince. Hasta:
— Eee, düşümde olup bitenleri nasıl göreceğim?

YAVUZ KAYNAR

SOYULAN MUZ

Öğretmen bir öğrenciyi tahtaya kaldırıp sormuş:
— Bir muzun kabuğunu soyarsan ne olur?
Öğrenci beklemeden yanıtlamış :
— Çıplak kalır, demiş.

NECDET KİLECİ

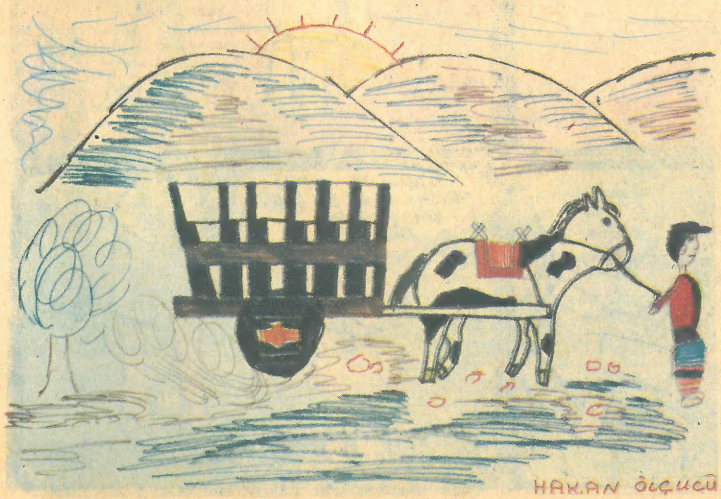

DENİZ

Üzerinde coşan dalgalar
Bazı serilirsin çarşaf gibi
Birkaç gün durgun olur suların
Mavi deniz, güzel deniz

Üzerinde giden gemiler
Her zaman taşırsın bizi
Yüzerler senin üzerinde
Mavi deniz güzel deniz

MURAT DOYDUM

OKULUM

Güzel okulum
Seni özledim
Tatil bitsin istedim
Sana kavuşmak
Tatilden güzel dedim
Seninle okumayı yazmayı
Arkadaş sevgisini
Ben okulumda öğrendim

KAAN ŞENSOY

BOYACI

Ufacık boyanmış eller
Kocaman fırçaları tutuyor
Gülümsüyor seviniyor
Bir müşteri bulmanın
sevinci içersinde
Durmadan sağa sola
Fırça sallayan ufacık
bir elleri vardı
Omuzunda bir sandık
Boyacı boyacı
diye bağıran
Ufacık cılız bir çocuk
Belki evinde kaç kişi
Onun getireceği parayı
bekliyor
Ufacık yaşta para
kazanmak kolay değil
Durmadan sağa sola
fırça sallamak
Kolay değil

ŞAHİN ERGÜNEV

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

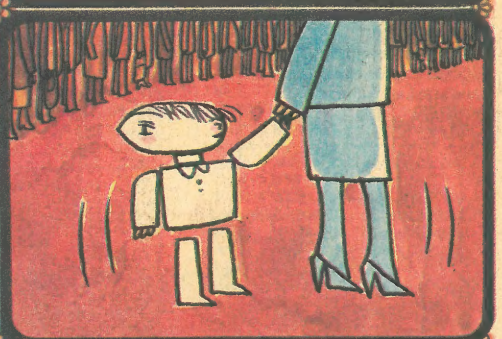

SPOR

SPORDA

BUNLARI

- 12 Şubat 1911'de yapılan lig maçında 7 kişiden kurulu Galatasaray futbol takımının, Fenerbahçe'yi 7—0 yendiğini.
- Beşiktaş basketbol takımının 16 Mart 1957'de İstanbul Karagücü ile yaptığı lig maçını 110—56 kazanırken, silah-beyazlıların 110 sayısını da Hüdai Budanur'un yaptığını ve bu rekorun hâlâ kırılamadığını..
- Başkent Ankara'nın ismini taşımasına karşın Ankaragücü futbol takımının kuruluş yerinin İstanbul olduğunu ve 1910 yılında Sultanahmet Sanat Okulu ikinci sınıf öğrencileri tarafından "Altınörs" adı altında kurulduğunu, daha sonra "Turan Sanatkaran Gücü" adını aldığını, Milli Mücadele ile birlikte kulüp üyelerinin Ankara'ya koşmaları nedeniyle kulübün de Ankara'ya taşındığını, 3 kez isim değiştirdikten sonra adının MKE Ankaragücü olduğunu..
- Spor tarihimizde en çok altın madalya kazanan sporcumuzun Mustafa Dağıstanlı olduğunu.. Dağıstanlı'nın Uluslararası minderlerde 8 altın madalya kazanırken, sırtı yere gelmeyen tek Türk güreşçisi ünvanını da kazandığını... Bu güreşçimizin 3 Dünya, 1 Dünya Kupası, 1 Balkan, 1 Akdeniz Oyunları şampiyonluğu kazandığını...
- İlk Türk futbolcusu Fuat Hüsnü Kayacan'ın, 1900 yılında Bobi takma adıyla bir İngiliz takımında yer aldığını..
- Yurt dışına çıkan ilk futbol takımının Galatasaray olduğunu ve sarı-kırmızılıların, 1911 yılında Bükreş karmasına tam 11 gol atarak, yurt dışında ilk galibiyeti alan Türk takımı olduğunu..

BİLİYOR MUSUNUZ?

Türkiye—Avusturya milli maçında Volkan'ın bir atağı.

Millî Futbol takımımızın en yeni ismi

VOLKAN

Volkan, Zonguldakspor'un en başarılı orta saha adamı. Altınordu forması altında çıkardığı üstün futbolu ile kendini tanıttı. Amatör milli takım formasını çok kez giyen Volkan, ilk resmi maçını Bulgaristan'a karşı oynadı. Son Avusturya karşılaşmasında sahanın en iyi adamı olarak yıldızlaştı.

Şimdi bütün çalıştırıcılar Volkan'ın ileride çok büyük bir futbolcu olacağı konusunda görüş birliği içindeler.

Aşama çabası içinde olan futbolumuzda Volkan, bu güzel oyunlarıyla yerini alacak en genç sporcularımızdan biridir.

Adanaspor, Partizan santrforu Deroviç ile anlaştı

Adanaspor, Yugoslavya'nın lider Partizan takımı santrforu Deroviç'le anlaşmıştır.

Kulüp Başkanı Metin Şenyiğit, yaptığı açıklamada, "Takımımız sezon başından beri gol kısırlığı çekmektedir. Yeni santrforumuz Deroviç geçen yıl lig ve kupa maçlarında 25 gol atmış. Yugoslavya'nın ileride güçlü futbolcularından biridir. Adanaspor önümüzdeki lig maçlarında sezon başındaki kayıp puanlarını telâfi ederek klâsmanda yukarıya yükselecektir" demiştir.

Yasin ve İsa'ya gümüş madalya verildi

Türkiye-Doğu Almanya milli maçından önce Galatasaray'ın eski kalecisi Yasin ile Adanasporlu İsa'ya Futbol Federasyonu tarafından birer gümüş madalya verilmiştir. Yasin 28, İsa 25 kez milli formayı giymişlerdir.

KÜBA

Tarlada çalışan kadınlar

Bir ilkokuldan görünüş

- Devlet adı : La Republica de Cuba (Küba Cumhuriyeti).
- Nüfus : 9,090,000 (1974).
- Alan : 110,922 kilometre kare.
- Dil : İspanyolca, İngilizce.
- Din : Romen Katolik, Protestan.
- Başkent : Havana.
- Büyük kentler : Santiago de Cuba, Santa Clara, Camaguey, Holguin, Cienfuegos.
- En yüksek dağ : Pico Turquino (1971 metre).
- Önemli akarsular : Cauto.
- İklim : Tropikal iklim.
- Ürünler: Şeker kamışı, pirinç, patates, darı, tütün, çeşitli meyveler.
- Para birimi : Küba pesosu.
- Telefon sayısı : 281,000 (1973).
- Radyo sayısı : 1,800,000 (1974).
- TV sayısı : 370,000 (1974).
- Karayollarının uzunluğu : 13,343 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu : 14,494 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu : Erkeklerde 67.5 yıl, kadınlarda 70 yıl.

Şeker kamışı toplayanlar